

ET BLAD OM OSS SOM GJØR HVERDAGEN ENKLERE

PEOPLE

by PostNord

**Ikke redd for
møkkajobbene!**

Derfor er ikke Nina redd for å bli skitten på hendene. Og det helst ikledd rockabillykjole.

#2 2021

184

PostNord-medarbeidere
i dette nummeret:
Jacob finner opp hjulet,
Åsa kurerer hjertesorg og
Marko lar følelsene bestemme.
Og 181 til.

postnord

ID.4 GTX

Find your nearest dealer on [volkswagen.se](https://www.volkswagen.se)

Energy consumption, mixed driving, 18.1-20.7 kWh/100 km.

KONKLUSJONEN*

PostNord ❤️ hverandre

→ Åsa satt utenfor leiligheten og leste til eksamen da postbudet Anders kom med posten. Det var kjærlighet ved første levering. Kort tid etter ble de kolleger. Kirsi og Marko jobbet på forskjellige PostNord-kontorer. De ble stadig vekkt satt over til hverandre av en sentralbordoperatør som lekte Kirsten Gifttekniv. De ble selvfølgelig et par.

Det er fullt av store hjerter i PostNord, så det er kanskje ikke så rart at de av og til finner hverandre. I dette nummeret har vi tatt pulsen på noen av dem.

* Basert på intervjuene i bladet trekker redaksjonen en høyst uvitenskapelig konklusjon om hva som forener PostNord-medarbeiderne.

Vil du bli høyere? Dra ut i verdensrommet. Det er ikke så rart om kroppen føles tung innimellom her på jorden. Ryggraden og knærne presses nemlig sammen av tyngdekraften. Vi er omtrent en centimeter høyere om morgenen enn om kvelden.

Astronauter får imidlertid sjansen til å strekke virkelig ut. Uten tyngdekraft i rommet kan de være flere centimeter høyere når de lander på jorden igjen. Vel nede blir de gradvis kortere for til slutt å få tilbake sin vanlige høyde.

Kilde: NASA

Hvor er nyhetene?

People by PostNord er et blad om PostNords medarbeidere. Du som har tilgang til intranettet c/o PostNord, finner nyheter og informasjon der. Følg oss gjerne på Instagram @peoplebypostnord.

BILDER BAK KAMERA

OSLO. Waheid Aslam fotografertes av Geir Anders Rybakken Ørslien. Se resultatet på side 13.

VARBERG. Nina Ivesand og lammet Lukas gjør seg klare foran Freddy Billqvists kamera. Side 18.

 Følg oss på Instagram
@peoplebypostnord

Velkommen!

Nå viser vi hva vi står for

Den kraftige økningen innen netthandelen i Norden er en fantastisk mulighet for PostNord.

Særlig de siste årene har vi fått sjansen til å vise hva vi står for når det virkelig gjelder. Da folk ikke kunne gå ut, og levering ved døren var det eneste alternativet.

Samtidig er den voksende netthandelen en utfordring. Arbeidsmiljøet blir mer og mer viktig når det er høyt trykk på terminalene. PostNord Sverige har derfor satt i gang et stort arbeidsmiljøprosjekt som du kan lese om på side 40–43. Vi besøker Toftanäs-terminalen i Malmö der Anel, Max og Vera tester hjelpemidler for tunge løft. «Forskjellige verktøy kan gjøre arbeidet lettere, men det absolutt viktigste er å tenke på teknikken, trene kroppen og ta vare på skuldre og rygg», sier gruppeleder Anel Hodzic i reportasjen.

Netthandelen skaper også klimarelaterte utfordringer. Et eksempel er det faktum at vi transporterer omtrent 30 prosent luft i bilene.

I Finland har PostNord investert i en maskin som suger ut den unødvendige luften av pakkene. Den nye automatiseringslinjen er plassert i Åbo og kan håndtere opptil 900 pakker i timen. På side 28 forteller Jussi Broberg, sjef for PostNords TPL-enhet i Finland, om investeringen.

I dette nummeret av People by PostNord finner du også en katteredder, en heklende lastebilsjåfør, tre par som fant kjærligheten på jobben, en science fiction-gal kinoelsker, en bilelsker i kjole og en bokblogger. Alle er PostNord-medarbeidere, og alle er unike.

God lesing! ■

MALIN NORDÉN

MALIN NORDÉN
Sjefredaktør,
People by PostNord

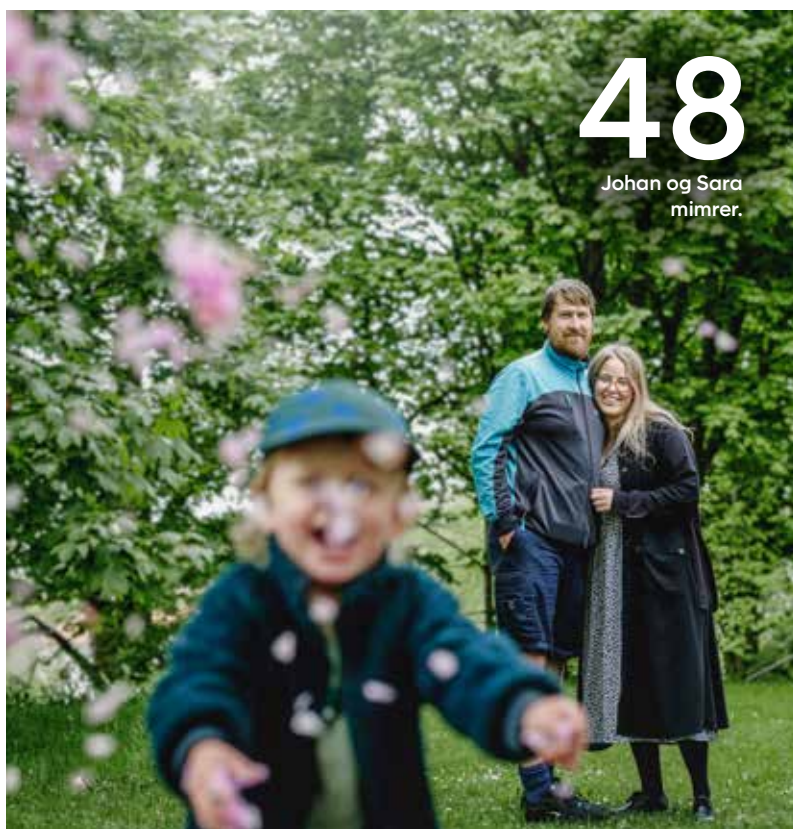
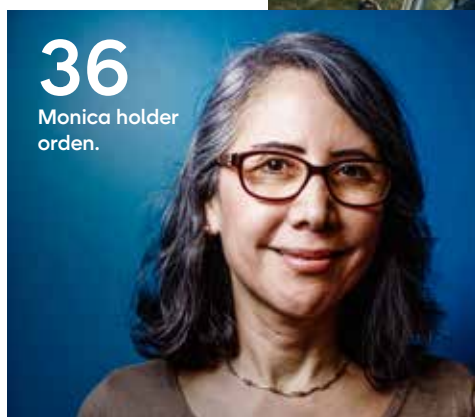
PEOPLE BY POSTNORD

Sjefredaktør: Malin Nordén **Landsredaktører:** Robert Långström og Malin Dahlberg (SE), Michael Kirkeby (DK), Tea Manninen (FI) og Sigurd Bjerke (NO).

Form: Andreas Wirf **Språkkordinator:** Louise Holpp.

Andre medvirkende: Josephine Carr, Grethe-Birgitte Friis Jakobsen, Salla Virkkunen, Rebecka Mathers, Haakon Nikolai Olsen og Fredrik Arvidsson.

Produksjon: Spoon Trykk: V-TAB E-post: peopleby@postnord.com

Vi er
med i dette
nummeret

Vi som er intervjuet:

Agim Mehani	16	Mathias Krümmel	43
Anel Hodzic	40	Max Malmgren	40
Arne Andersson	30	Mikkel Skjødt	34
Charles Justine	6	Miko Liikanen	62
Conny Olsson	9	Monica Bastos	36
Daniel Hållström	25	Nina Ivesand	18
David Juan Møbjerg Frost	63	Pauliina Murtola	31
Espen Nielsen	51	Pär Johansson	38
Florence Tönnäng	62	Robert Gorosch	56
Hilde Nielsen	51	Sanda Gagic	14
Ivan Kjellenberg	54	Sara Georén	48
Jacob Pedersen	22	Sari Eronen	11
Jasmina Music	40	Sofie Skadal	11
Jens Ejnar Iversen	64	Stefan Winbo	12
Jeppe Tang Sørensen	44	Susanna Davensjö	11
Johan Almqvist	48	Terese Ström	26
Johan Engström	38	Thomas Otterlund	12
Julia Zivanovic	26	Tuomo Seppänen	57
Jussi Broberg	28	Ulf Jakobsson	66
Kaja Kvam Jenssen	63	Vera Nilsson	40
Karolina Jonsson	10	Victoria Rummelhoff	32
Kirsi Huhtakangas	52	Waheid Aslam	13
Line Børsting	11	Zekrulah Ahmadi	24
Lisa Bratt	11	Åsa Holmgren	40
Marko Huhtakangas	52	Åsa Ottosson	58
Martina Smedman	52		

Vi som er omtalt:

Anders Jørpeland	51	Erik Rehnberg	37	Joakim Ohlsson	16	Marko Lyhty	28	Roger Gröning	59
Anders Ottosson	59	Eva Agarsson	14	Johan Parmfjord	14	Martin Norling	63	Roy Anders Frilund	51
Andreas Berggren	49	Fedja Imocanin	54	Johanna Esberg	54	Martina Falk	26	Runar Steen	33
Andreas Talstad Heen	51	Flemming Wollbrink	65	Jonathan Ekelund	65	Mats Hedlund	62	Ruth Larshus	51
Anja Hye Fischer	23	Fredrik Lindberg	16	June Hermansen	16	Mats Lekman	63	Saara Lehtinen	52
Ann-Kristin Prim	62	Geir Tore Gulla	51	Jörgen Johansson	51	Matti Upas	52	Sidsel Holm Larsen	63
Anna Lundqvist	18	Gunilla Johansson	49	Jørgen Larsen	49	Micke Holm	59	Sonja Heikkilä	31
Anna Pietarila	52	Haakon Nikolai Olsen	33	Kaj Jensen	33	Mika Ruuth	54	Stefan Andreasson	18
Anna-Karin Kindberg	49	Hannu Järvelä	57	Kelvin Luong	57	Monika Pascolo	37	Suzanne Ax	62
Anne Beate B. Ytterli	51	Hans Ankergård Karolin	23	Kim Sartor	23	Niklas Liikanen	34	Taina Selnak	51
Annika Lundqvist	49	Hans Högdin	62	Kit Mathiasen	62	Niko Luokkanen	65	Teija Helén	52
Armando Basco	6	Hasse Nilsson	49	Kjetil Rønning	49	Nikolaj Settnes	51	Thomas Schroll Jensen	46
Arne Refvik Helle	51	Helle Vendeltorp-Pommer	63	Klas Ziegler	63	Oskari Kauranne	39	Tone Tøvik	51
Asko Rahikkala	52	Henrik Corin	62	Laila Dolmeyer	62	Palle Jørgensen	46	Toni Mäkelä	28
Bengt Löf	62	Henrik Falkengren	16	Lars Persson	16	Patrik Källberg	40	Trine Klink Pedersen	65
Bent Vejrum	23	Håkan Lindberg	16	Lasse Jensen	16	Patrik Ågren	23	Tronn Flittie	51
Björn Spångberg	54	Håkan Olsson	18	Leif Göran Kempe	18	Pekka Hakala	9	Ulf Johansson	16
Bo Seiffert	63	Ivan Paguirigan	6	Lena Ahlert	6	Peter Hesslin	62	Ulf Wiik	59
Carin Blom	30	Jacob Nelson	63	Lene Rosenkrantz	63	Peter Ladegaard Andersen	63	Uno Asker	49
Carina Fagerli-Nielsen	23	Jan Ifverström	39	Linda Johansson	39	Peter Petersen	26	Urban Olin	49
Carsten Dahl	65	Jan Zweygbergk	28	Linda Johansson	28	Peter Stiernspetz	62	Valy Afshar	25
Christian Glad Filtenborg	63	Jenny Bergqvist	10	Linnéa Netz	10	Peter Wikén	49	Viktor Sjöström	25
David Magne Vikås	51	Jens Thomsen	63	Marcus Gustafsson	63	Puvi Panchalingam	10	Vladimir Jankovic	37
Douglas Dapaah-Agyemang	52	Jerker Mäntelius	54	Maria Korban	54	Ranier Bautista	33	Younes Azouggarh	63
Elmar Maranan	6	Jeremie Valdrez	6	Maria Mossestad	6	Reynaldo Velez	63		
Elmeri Hakala	6	Jesper Stensgaard	34	Marianne Støvne	34	Richard Nilsson	54		
Erik Jobs	9	Jimmy Olsen Simonsen	46	Marita Andersson	46	Riku Vuontisjärvi	28		

«Stedet har hjulpet meg med å bli den beste utgaven av meg selv»

«**JEG, BROREN** og moren min flyttet til Finland fra Filippinene i 2018. Da jeg kom hit, gikk jeg ikke så mye ut – jeg er ikke en spesielt sosial person og liker ikke når det er mye folk, så jeg var ofte hjemmet på rommet mitt når jeg ikke jobbet.

Jeg er blitt inspirert av musikk helt siden jeg var liten, men der på soverommet begynte jeg for alvor å drive med musikk. Jeg hadde behov for å uttrykke følelsene mine, å finne en kanal for det. Så jeg begynte å lage beats og skrive tekster. Det løftet meg opp når jeg var nede. Nå kan jeg

uttrykke følelser jeg ikke kunne før. Det – og jobben på lageret i Vanda – har hjulpet meg med å bli den jeg er i dag. Den beste utgaven av meg selv.

Alt i musikken har jeg laget fra soverommet – fra tekstskriving til miksing. Så man kan si at det er et spesielt sted for meg.

Artistnavnet mitt er Rudeus. Jeg vil ikke sette en etikett på musikken min, men det som beskriver den best, er at den er en blanding av emo-rock og hiphop. Jeg håper at musikken kan inspirere andre til å reise seg hvis de er nede. Å tenke at man kan

klare hva som helst. Om det så bare er én person.» ■

CHARLES JUSTINE, LAGERARBEIDER, FINLAND

FORTALT TIL LINUS BRÄNNSTRÖM

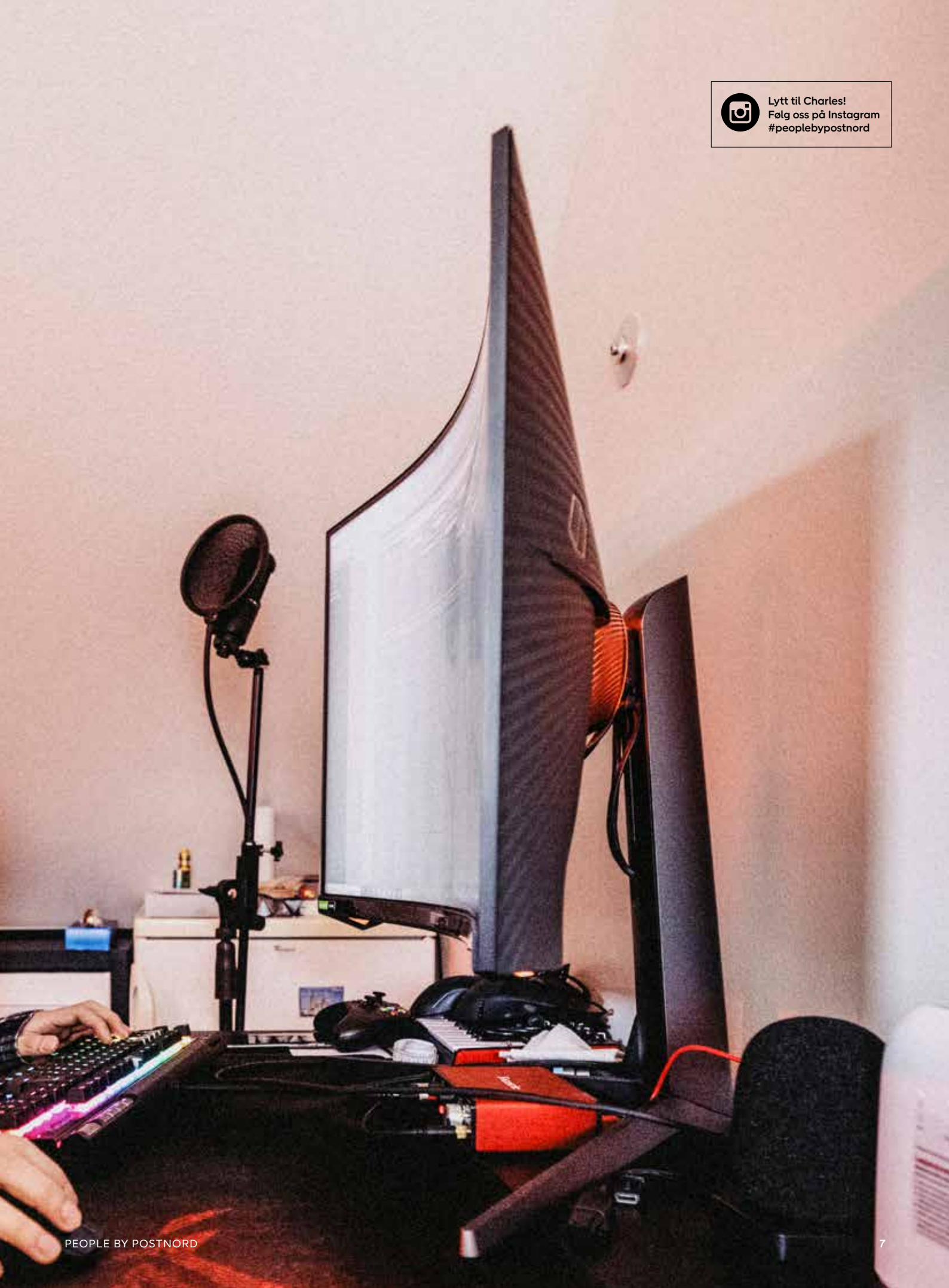
FOTO: BENJAMIN SUOMELA

Nærmeste kolleger: «Det er mange, men for eksempel Jeremie Valdez, Reynaldo Velez, Armando Basco, Elmar Maranan, Ivan Paguirigan, Elmeri Hakala og Pekka Hakala.»

Lytt til Charles!
Følg oss på Instagram
#peoplebypostnord

FØLG PEOPLE *by PostNord* PÅ INSTAGRAM!

Her finner du det beste fra
bladet og unike filmklipp.

Følg oss allerede i dag!
[@peoplebypostnord](https://www.instagram.com/peoplebypostnord)

postnord

Gledesspreder, livsviktige SMS-er og bøker å lese før du dør. *Pick up* byr på en rask rundtur i PostNords verden på side 9–13.

Conny Olsson

Jobb: Sjåfør i Borlänge (Sverige). Startet rett etter han var ferdig på skolen i 1986.

Nærmeste kolleger: «Den som står meg nærmest, er Leif Göran Kempe – vi har jobbet sammen siden 1980-tallet. Erik Jobs og Peter Wikén er også gode sjåførkolleger.»

KOMMENTAREN

«Jeg hadde ingen anelse om kallenavnet mitt»

Conny Olsson løser ikke bare de fleste problemer, han er også blitt kundenes favoritt – både på grunn av det brede smilet og på grunn av den karakteristiske hilsefrasen.

DET TAR OMTRENT fem minutter for Conny Olsson å sykle til jobben fra hjemmet i Borlänge. En tur han har gjort flere tusen ganger. Det blir en del på de 30 årene han har jobbet som sjåfør i PostNord. På terminalen laster han bilen og kjører paller og pakker på strekningen Vansbro, Malung og Sälen.

EN BEDRIFT SOM skiller seg ut i området, er Lyko. De har gjort en fantastisk reise fra postordre i liten skala til å selge skjønnhetsprodukter i hele Norden. Hver gang de har «vokst ut av dressen», har de flyttet til et større lager, men én ting har vært konstant – Conny Olssons transporter.

– For 20 år siden hentet vi en og

annen kundevogn bak en frisørsalong. I dag håndterer jeg og kollegene daglig to lastebiler med varer, pakker og pallgoods fra Lyko.

«Tjingeling, nu är Olsson här» pleier det å lyde når Conny skritter inn på lageret i Vansbro. En frase som tydeligvis har festet seg. En av grunnene er Stefan Lykos rosende ord som han postet på LinkedIn:

«*Postis, eller Tjingeling som vi kaller ham, har vært med Lyko i alle år. Har aldri sett ham sur eller grinete. En ordentlig gledesspreder og en god representant for PostNord.*»

– Oi, så hyggelig. Sånn får man ikke høre så ofte. Jeg pleier å si at hvis man ikke hører noe, er det et godt tegn, sier

Conny, som ikke hadde noen anelse om at han hadde fått et kallenavn.

Er du alltid i godt humør?

– Nja, jeg vet nå ikke det. Kona sier at jeg er som en linjal, det går verken opp eller ned. Men når jeg jobber, synes jeg det er viktig å la det dårlige humøret bli igjen hjemme.

Kanskje er det tiden etter endt arbeidsdag som gir ham det jevne humøret? Da skifter Conny ut den blå uniformen med et par slitte bukser og en topplue med sveisehull og rigger seg til på hobbyverkstedet.

– Jeg må gjøre noe med hendene hele tiden. Sånn er det bare. Det finnes ikke noe bedre enn å sage, sveise, spikke og lodde. Det gir meg ro. ■

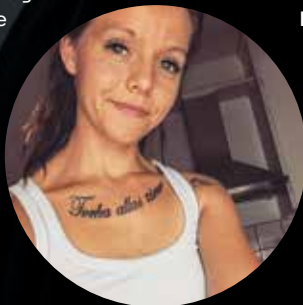
Romaner og rundkjøringer

Bokpakkene gjør henne alltid nysgjerrig. De har til og med gitt henne en venn for livet. Karolina Jonsson brenner for litteratur i bokbloggen hun skriver.

HUN FORLATER KATRINEHOLM, kjører mot Flen og videre ut på den svenske landsbygda. Alt fra favoritten Avicii til klassisk musikk høres i postbilen når hun kjører mellom hus og gårder. *Karolina Jonsson* trives med roen i bilen. Og hun liker å dele ut etterlengtede brev og pakker. Ikke minst forsendelser som ser ut til å inneholde bøker.

– Jeg blir kjempenysgjerrig og tenker «heldigriser, lurer på hva de har bestilt?»

BØKER HAR VÆRT EN av Karolinas store interesser siden tenårene. I enkelte perioder har hun lest tre i uken. Når de 15 milene på runden som landpostbud er unnagjort, er det litteraturen som opptar henne. Når hun er ferdig med en bok, skriver hun en anmeldelse på bloggen sin *Jonssons Book World* og på Instagram.

– Det er morsomt å tipse andre om gode bøker. Jeg skulle ønske at flere unge ville lese mer. Du finner en helt annen ro når du slår av mobilen en stund og unngår distraksjonene fra sosiale medier.

POSTBUDYRKET har faktisk hjulpet Karolina med å treffe likesinnede.

– Jeg hadde en dame på runden min og la merke til at hun fikk mange bokpakker, ofte fra forlag. Til slutt spurte jeg henne, og det viste seg at vi begge skrev om bøker på Instagram. Så vi fant hverandre på den måten og er blitt venner.

EN DRØM ER å skrive noe selv i fremtiden, kanskje med inspirasjon fra jobben.

– Jeg har allerede en idé og et unikt tema. Selve handlingen holder jeg for meg selv inntil videre ... ■

Karolinas tre beste boktips

1 Tracy Chevalier: *Pike med perleøredobb*

«Utrolig fin roman, den eneste boken jeg har lest to ganger og kan tenke meg å lese en gang til. Historien både fenger og er vakker.»

2 Christoffer Carlsson: *Brinn mig en sol*

«Fantastisk språk! Et navn å legge merke til. Han er i ferd med å bli, eller kanskje er han det allerede, en av Sveriges beste forfattere.»

3 Jojo Moyes: *Etter deg*

«Den må du ikke gå glipp av! Så hjerteskjærende, fin og morsom. Den var en stor snakkes da den kom, og de gode kritikkenes rant inn.»

Karolina Jonsson

Jobb: Landpostbud i Katrineholm (Sverige).

Nærmeste kolleger: Jenny Bergqvist, Marita Andersson og Marcus Gustafsson.

«De er alltid der for meg.»

Flere boktips!

Kraften av Naomi Alderman

«Er du interessert i maktforhold og alternative virkeligheter, er dette en bok for deg! *Kraften* utspiller seg i en fremtid der unge kvinner over hele verden en dag våkner opp med en superkraft – de kan gi fra seg elektriske støt. Denne kraften gjør at maktordenen snus opp ned, i og med at kvinner plutselig blir menn fysisk overlegne. Som leser får man et innblikk i hva denne endringen vil kunne innebære for samfunnet. Det er, i hvert fall for meg, en fengslende bok som bidrar til svært interessante refleksjoner.»

Lisa Bratt, HR Generalist, PostNord Strålfors, Sverige.

Den mekaniske engelen av Cassandra Clare

«Jeg vil anbefale alle bøkene av Cassandra Clare. Det er fantasy skrevet på et lettfattelig og fengslende språk. Ellers elsker jeg krim. Den danske forfatteren Dennis Jürgensen har skrevet en serie om krimaletterforsker Roland Triel, det er spennende lesning.»

Line Børsting, pakkedistributør i København.

The adventures of Sherlock Holmes av Sir Arthur Conan Doyle

«Jeg prøver å lese alle bøkene på BBCs liste over «100 bøker å lese før du dør» og har hittil lest 19 av dem. Jeg er nettopp ferdig med bokserien om Sherlock Holmes og ble overrasket over hvor fengslende fortellingene er. Halvparten hørte jeg som lydbok. Det ble over 150 timer, men jeg var helt hekta. Lydbøkene var innlest av skuespiller Stephen Fry, og han får alt til å bli så levende.»

Sofie Skadal, kommunikasjonsrådgiver, Oslo.

Barkhes döttrar av Bodil Mårtensson

«Hvis man liker svensk historie, eller Helsingborg for den saks skyld, er *Barkhes döttrar* av Bodil Mårtensson et godt tips. Boken utspiller seg i Skåne på midten av 1600-tallet, og handler om lensmann Frans Barkhe som trenger en sønn etter fem døtre for å beholde sin stilling i samfunnet. Bli man grepet av historien, kan man lese oppfølgerne *Barkhes son* og *Barkhes kors*.»

Susanna «Syrсан» Davensjö, postbud i Helsingborg.

Evil eye av J. Pekka Mäkelä

«Jeg har alltid elsket bøker. Da er det ikke så rart at jeg ble forelsket i en forfatter. Vi har vært gift i over 20 år, og jeg har fått følge arbeidet til mannen min på nært hold. Det er et mirakel hvordan han klarer å utvikle en roman på flere hundre sider og holde styr på alle tråder og karakterer. Hver gang en ny bok kommer ut, blir jeg overrasket over hva som har foregått i hodet hans. Hans siste roman har magiske trekk der hovedpersonen har evnen til å skade med tankens kraft. Derav tittelen *Evil eye*.»

Sari Eronen, Specialist Digital Communication, Helsingfors.

En livsviktig språkmaskin

Electronic Data Interchange – EDI – er teknologien som gjør at kundenes forretningssystemer kan snakke med hverandre. Uten den ville dagligvarehandelens hyller vært tomme.

➔ **Startet på 1980-tallet**
Da den første spiren til digitaliseringen så dagens lys, begynte flere og flere bedrifter å gå over til IT-systemer for å ta hånd om ordrehåndtering og fakturering. Det var bare ett problem: Forskjellige bransjer brukte ofte forskjellige «systemspråk». Det gjorde at det kunne være vanskelig for selgere og kjøpere å kommunisere med hverandre.

➔ **Edderkoppen i spindelvevet**
Den raske utviklingen i digitaliseringens steinalder økte behovet for en ekstern part – noen som kunne automatisere og formidle strukturert forretningskommunikasjon på en måte som alle forsto. «Ved hjelp av EDI-teknologien kunne bransjen vår snakke alle språk», sier *Stefan Winbo*, Nordic Product Manager i PostNord Strålfors.

➔ **Automatiske SMS-er**
Teknologien brukes ikke bare som en slags meldingssentral for å utveksle elektronisk informasjon mellom handels-systemer. Et annet viktig område er logistikk. Når en pakke kommer til et utleveringssted, er det PostNord Strålfors som sørger for at du mottar en SMS eller en annen form for varslings når pakken er klar til å hentes.

➔ **Samfunnsviktig funksjon**
I dag håndterer PostNord Strålfors EDI-strømmene til flere viktige samfunnsaktører som ICA, ABB og Nordea. Dette skjer innenfor rammen av tjenesten *Business Integration Management*. Det er ikke spesielt vanskelig å forestille seg hva et verstefallsscenario vil kunne innebære. Sviktende teknologi vil merkes raskt i en rekke bærende funksjoner i samfunnet.

➔ **Krasj = kaos**
«Hvis Strålfors' tjenester slutter å fungere, vil hyllene i matbutikkene forbli tomme. Eller utleveringsstedene vil svømme over av pakker som ikke er blitt hentet. Det er et mulig scenario, men vi gjør alt for at det aldri skal skje», sier *Thomas Otterlund*, Product Manager i PostNord Strålfors.

➔ **Overvåking døgnet rundt**
PostNord Strålfors jobber proaktivt for å sikre serverkapasiteten: «Vi har døgnet-rundt-overvåking av hele plattformen og en alarm som går hvis noe skjer. Vi sørger også for økt kapasitet før spesielle logistikkhendelser. Ta Black Friday, for eksempel, da må tingene ikke stoppe opp. Da frigjør vi ekstra ressurser, slik at systemene takler trykket», sier *Stefan Winbo*.

Thomas Otterlund,
Nordic Product Manager
i PostNord Strålfors.

Stefan Winbo, Nordic
Product Manager i
PostNord Strålfors.

47X

Nye fine lokaler

«Det jeg tenker mest på nå, er å bli helt ferdig med renoveringen av lokalene på Alfaset og mezzaninen i terminalen. Vi er på god vei. Lokalene betyr mye for trivselen på arbeidsplassen. Når de er fine og nyrenoverte, blir det enda morsommere å komme på jobb.»

22X

Ladet med sol

«Vi har et mål om minst 100 elbiler før utgangen av året. Da trenger vi ladestasjoner på alle eksisterende terminaler og på de nye som bygges i Bergen, Drammen og Langhus. Det er et stort prosjekt, og jeg tenker mye på hvordan vi skal løse det. Vi installerer også solpaneler på taket på terminalene, og det bruker jeg mye tid på.»

51X

Familien og Sonic

«Jeg har to gutter på 11 og 15 år og schæferen Sonic som er drøyt 1 år. Livet med barn og hund kan være hektisk, ikke minst det siste året med hjemmeskole, hjemmekontor og en valp i huset. Det er vanskelig å få logistikken på hjemmeplan til å gå opp hver dag. Men det har samtidig vært hyggelig å tilbringe mye tid sammen med familien.»

Bygger for fremtiden

WAHEID ASLAM TENKER på kontorer, digitale verktøy og innredning dagen lang. Som assisterende innkjøpsjef er han ansvarlig for renoveringen av PostNords hovedkontor på Alfaset i Oslo.

– PostNord Strålfors holder til i første etasje. Den er nettopp blitt renoveret fra gulv til tak. Da syntes vi at tiden var moden for en real ansiktsløfting i samme stil i de tre øverste etasjene. Vi har vært her siden 1991, så det var virkelig på tide, sier han.

I LØPET AV ÅRET HAR de fleste medarbeiderne jobbet hjemmefra, men det er likevel liv og røre i lokalene. Håndverkerne er i full gang med renoveringsarbeidet, som

innebærer en virkelig heving av standarden i lokalene.

– Prosjektet var planlagt før pandemien, men vi har gjort noen endringer for å tilpasse oss myndighetenes krav til smittevern. Det blir færre åpne kontorlandskap og flere individuelle kontorer og avskjerminger med glassvegger, forteller Waheid.

I KJELLEREN BYGGES det et eget TV-studio for digitale møter og sammenkomster.

– Vi har også renoveret mezzaninen i hovedterminalen, slik at en del av personalet kan flytte over dit. Fine lokaler betyr mye for trivselen på arbeidsplassen. ■

Sandas sans for system

Folk elsker is og babyer. Ikke tidsrapporteringssystemer. Helt til Sanda Gagic får dem på nye tanker.

H

HVEM SOM HELST

kan lære seg å bruke et system for tidsrapportering. Nesten hvem som helst kan kjøpe det inn, bestemme at alle skal bruke det, og dele ut

passord og veiledninger. Men å få folk til å like et tidsrapporteringssystem – det er vanskelig.

Likevel er det det *Sanda Gagic* gjør dagen lang. Hun er såkalt *Superuser Workforce Management*. I klartekst betyr det at hun er kjempegod på det systemet som PostNord TPL bruker til rapportering av arbeidstid. Det hun ikke kan om Quinyx – som systemet heter – er ikke verdt å kunne.

Når du er på fest og noen spør hva du driver med, svarer du *Superuser Workforce Management* da?

– Ja, haha! Og så bare går jeg. Nei da, jeg pleier å forklare at min hovedoppgave er å

«Det er nok bare en del av min personlighet. Jeg har alltid villet hjelpe til der jeg har kunnet.»

forvalte vårt nye tidsrapporteringssystem. Jeg sørger for at vi utvikler det i den retningen vi ønsker. Quinyx er et standardprodukt, men vi tilpasser det til de behovene vi har.

Sanda fortsetter å forklare at hun ikke bare er superbruker. Hun er faktisk super-superbruker, den som kan enda mer om Quinyx enn hennes regionale motstykker.

– Jeg støtter de regionale superbrukerne, som i neste omgang støtter de attesterende lederne som arbeider direkte med systemet. Når de i regionene støter på problemer de ikke kan løse, henvender de seg til meg.

Sandas kunnskap om systemet er udiskuterbar. Men som sagt: Å få folk til å like et nytt tidsrapporteringssystem, det er en helt annen sak. Folk liker hundevalper, hytter, is og grillmarinader – ikke nye måter å rapportere arbeidstiden på. Som regel, i hvert fall.

– Den første utfordringen var å få alle til å forstå nytten av det nye systemet. Men det gikk faktisk veldig bra. Før hadde vi tre forskjellige systemer, så det var relativt enkelt å forklare hvorfor det var smart å jobbe enhetlig.

Neste utfordring ble å lære opp alle sjefer. Det skjedde i løpet av en måned, rett før systemet skulle lanseres for alle.

– Det var en veldig ... intensiv periode. Det ble lange dager!

Men det virker som om du synes at dette faktisk er gøy?

– Ja, absolutt, det er kjempegøy.

Hva er trikket for å formidle denne gleden? Å bare si: «Hei! Nå skal vi implementere et nytt tidsrapporteringssystem!» fungerer vel ikke? Nei, sier Sanda Gagic, det handler om å se og forstå andres utgangspunkt.

– Vi er alle forskjellige. Noen liker forandring. Andre prøver bare å henge med. Og så er det de som virkelig ikke liker forandring. For å lykkes må man være lydhør, forstå at alle er forskjellige, og at enkelte trenger mer støtte enn andre. Nå kan alle ansatte bruke appen og se nøyaktig hvor mye overtid de har jobbet, og hvor mye penger det blir, for eksempel.

Hvor kommer denne evnen du har, fra?

– Jeg vet faktisk ikke. Jeg er enebarn, så jeg kan ikke si at jeg har lært av en masse søsken. Det er nok bare en del av min personlighet. Jeg har alltid villet hjelpe til der jeg har kunnet. ■

Sanda Gagic

Jobb: Superuser Workforce Management, TPL Norrköping (Sverige).

Nærmeste kolleger: «Jeg startet i en ny avdeling da pandemien kom, og har jobbet hjemmefra siden da, så jeg har stort sett vært min egen kollega. Men jeg har jobbet med Eva Agarsson.»

Agim Mehani

Jobb: Arbejdsleder for displaypakking hos TPL i Helsingborg (Sverige).

Nærmeste kolleger:
«Håkan Lindberg er den øverste sjefen her og også han som ansatte meg, så det føles fremdeles spesielt. Jeg jobber også mye sammen med Joakim Ohlsson, Henrik Falkengren og Ulf Johansson. Fredrik Lindberg har vært kollegaen min lenge, men nå er han gruppeleder på en annen terminal.»

«SOM EN FAMILIE NUMMER TO HELT FRA BEGYNNELSEN AV»

Da Agim Mehani gikk inn dørene til PostNord første gang, fikk han endelig tilbake tryggheten i livet. «Noen av de største latteranfallene jeg har hatt i livet, har jeg hatt i arbeidstiden. Det tror jeg er få forunt.»

TO DAGER HAR for alltid brent seg fast i *Agim Mehani*s hukommelse. Dager som har vært livsavgjørende i hans 55-årige liv.

Den første var en mild septemberdag for 28 år siden, da han kom som flyktning med kone og to sønner fra Kosovo til Sverige. Den andre inntraff sju år senere, da han for første gang startet som praktikant i PostNord, eller Nordisk Transport som det het da.

– Barna mine var så små da vi kom til Sverige. Jeg skulle ønske jeg kunne vist en video fra den dagen, slik at de kunne gjenoppleve minnene som voksne. Vi var sikkert 400 personer som kom med samme båt, og vi ble møtt av utrolig vennlige mennesker som ga oss mat og rene klær. Jeg følte med en gang at dette er et fantastisk land, sier Agim.

HAN HADDE FLERE midlertidige jobber i flere år. Ved tusenårsskiftet fikk han imidlertid en praksisplass i PostNord.

– Min første arbeidsdag for 21 år siden er fremdeles min beste. Endelig fikk jeg tilbake en følelse av trygghet og kunne lande. Alle sjefer var hjelpsomme og vennlige mot meg. Det føltes som en familie nummer to helt fra begynnelsen av.

OG FAMILIEN, DEN virkelige, altså, betyr alt for Agim. Begge sønnene har tatt utdanning og skaffet seg jobb. Og best av alt – de har utvidet familien i form av svigerdøtre og tre barnebarn på ni måneder og seks og fire år. Sønnene bor et steinkast unna Agim, og ikke sjelden finner man ham i en sandkasse på en av Helsingborgs lekeplasser.

– Så fort jeg kommer hjem fra jobben, skifter jeg og er sammen med barnebarna. Jeg nyter virkelig livet med dem. Det er ikke mulig å sette ord på hvor fantastisk det er å ha barnebarn. Jeg er kanskje litt overbeskyttende, men samtidig mer tolerant mot dem enn mot deres foreldre.

AGIM LÆRER mye hele tiden. Det er lett å utvikles i jobben. Hver morgen planlegger han dagens pakkeplan.

Når Agim er ferdig med sine administrative oppgaver, går han til teamet sitt og hjelper dem med arbeidet på lageret og spør hvordan de har det. Akkurat som han opplever at sjefene har gjort med ham siden dag én.

– Det morsomste har vært muligheten til å utvikles. I PostNord er det en fin kombinasjon av utfordrende nøtter som må løses, og samarbeid med hyggelige folk. Noen av de største latteranfallene jeg har hatt i livet, har jeg hatt i arbeidstiden. Det tror jeg er få forunt.

FREMtiden ER LYS, synes Agim.

Så lenge han får være sammen med teamet sitt, er han fornøyd med jobben. På fritiden er han takknemlig hvis han får jobbe i hagen og være sammen med barn og barnebarn.

– Målet mitt er at barnebarna også skal ta utdanning, selv om det er en stund til det blir aktuelt. Akkurat nå er jeg mest opptatt av at de skal få seg en hobby, f.eks. håndball, fotball eller dans. Kanskje gjør jeg litt som på jobben – jeg lar deres interesser styre og gjør mitt beste for å gi dem mulighet til å utvikle seg. Og ha det morsomt på veien. ■

Nina Ivesand

Jobb: Produksjonssjef i Varberg (Sverige).

Nærmeste kolleger:

«Patrik Källberg, Anna Lundqvist, Håkan Olsson og Stefan Andreasson. Det er oss fem mot verden!»

ETTER JOBBEN / NINA IVESAND

«FOLK SÅ VELDIG RART PÅ MEG»

Du ser henne like ofte i varselklær som i rockabilly-kjole. Etter jobben kobler Nina Ivesand av med å kjøre amerikaner og spa møkk.

TEKST: LINUS BRÄNNSTRÖM FOTO: ANNA BJÖRKEGREN

NINA IVESAND ER ikke bare produksjonssjef i PostNord i Varberg. Hun er også en såkalt måneskinnsbonde, altså hobbybonde. Familien bor på en liten gård ved havet med sauer og høns, og Nina er ikke redd for å brette opp ermene.

– Sjefen min pleier å si at jeg ikke må glemme å puste, hvile og ta det med ro. Men det er sånn jeg er. Jeg lader batteriene ved å komme hjem og jobbe på gården, måke møkk, bygge og fikse.

DET SAMME GJELDER på jobben. Virksomheten må fungere, men det er mindre viktig hvem som gjør hva.

– Her om dagen var det på med tresko og varselklær og så ut med høytrykksspyleren for å spyle vekk fugleskitt. Jeg synes også det er deilig å få et avbrekk fra kontorarbeidet og kjøre litt post innimellom. Dels for å vise at man kan virksomheten, dels for at hodet skal få hvile fra datamaskinen.

NINA ER OGSÅ i ferd med å ta førerkort for lastebil. For å øke sin egen kompetanse, men også fordi hun er svært interessert i motorer. I fjor kjøpte hun og mannen en Cadillac fra 1964.

– Så fort solen viser seg, er det den vi bruker, da parkerer vi den andre personbilen for en stund.

HELE FAMILIEN PLEIER å stase seg opp og dra på biltreff. Men Nina vil ikke kalle seg råner.

– En råner er for meg en som kjører rundt, drikker øl og skriker. Vi er likestilte og liker biler.

NÅR DET ER Cadillac-sesong, hender det også at hun har på seg rockabillykjole på jobben.

– I starten så folk veldig rart på meg. De trodde vel at det hadde klikket for meg. Men så begynte de å spørre hvilken kjole det ville bli dagen etter. Det har blitt en morsom greie. ■

Ninas tips til motorarrangementer

1

Wheels & Wings, Falkenberg
«For meg som bor i Falkenberg, er det Wheels & Wings som gjelder. Et stort treff med folk fra hele Norden som arrangeres i juli hvert år når det ikke er pandemi.»

2

Gatebil, Rudskogen
«Det trenger ikke å være amerikanske biler for at det skal lokke, det holder at det er motorer. Vi pleier å dra til Rudskogen på drifting.»

3

Spontancruising
«Siden korona kom, har det vært mye spontancruising. Det er spontane treff hele tiden – hele familien kler seg i samme stil, og så drar vi.»

Se flere bilder og filmer!
Følg oss på Instagram
#peoplebypostnord

↓
FOKUS / KLIMAET

DE REDDER VERDEN

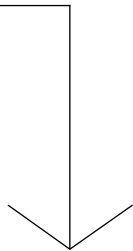
Alle strategier for å redde klimaet er i bunn og grunn bare verktøy for mennesker. Det er vi som må sette dem ut i livet. Møt PostNord-medarbeiderne som redder verden litt hver dag.

POSTNORD ER EN AV NORDENS STØRSTE DISTRIBUTØRER.

Hver dag transporteres det flere millioner brev og pakker til bedrifter og enkeltpersoner. CO₂-utslippene fra disse transportene står for den største delen av vår miljøpåvirkning.

Rundt om i virksomheten pågår det små og store initiativer for å redusere bruken av fossilt drivstoff og redusere utslippene. Det kan dreie seg om å tanke HVO100 i stedet for fossil diesel, elektrifisere kjøretøyparken, gi sjåførene opplæring i økonomisk kjøring eller redusere overflødig luft i pakkene.

PostNord nådde nylig målet om å redusere konsernets klimaavtrykk med 40 prosent. Allerede i 2030 skal vi være helt fossilfrie! De som sørger for at det skjer i hverdagen, heter blant annet Terese, Zekrulah, Jacob, Jussi, Julia og Daniel – og du treffer dem her.

JACOB GIRER OPP

«Vi utvikler den optimale sykkelen»

Nye eldrevene lastesykler skal halvere antallet transporter med dieselbiler til depoter i danske byer. Jacob Pedersen er på utkikk etter den beste sykkelen på markedet.

NOEN GANGER MÅ

man finne opp hjulet på nytt. Da er det flaks at det i *Jacob Pedersens* tilfelle bare handler om å ha ett til bak på sykkelen.

– Vi kaller våre nye

sykler for *cargo-bikes*. Til forskjell fra de gamle syklene har de ett hjul foran og to bak. Det innebærer at de har plass til 50 prosent flere brev og maxibrev. Behovet for transport med dieselbiler til depoter inne i byene vil bli halvert.

JACOB ER FLEETCHEF med ansvar for PostNords danske kjøretøypark. Den består av et imponerende utvalg av kjøretøyer: rundt 3000 biler, lette lastebiler og tilhengere, 700 tunge lastebiler og 250 mopeder – samt 900 trehjuls elsykler som er blitt ganske slitne med årene, og som må skiftes ut.

– Det er et ledd i vår grønne omstilling. Samtidig vil vi finne den beste sykkelen på markedet som passer våre postbud i deres daglige arbeid.

PÅ ENKELTE STREKNINGER

får medarbeiderne teste *cargo-bikes* fra to forskjellige leverandører. Det er mye å

tenke på. Er sykkelen for tung, er den stabil, rister styret, sitter du behagelig, er det enkelt å få tilgang til posten?

– Vi sender all denne informasjonen til begge leverandørene, på den måten kan de utvikle den optimale sykkelen. Vi har allerede testet den ene sykkelen en kort stund, men

testen ble avbrutt for å forbedre den ytterligere.

JACOB HAR ARBEIDET i posten siden han startet som som lørdagsvikar bare 18 år gammel. I de 21 årene som postansatt har han hatt en rekke forskjellige oppdrag, samtidig som han har tatt en bedriftsøkonomisk utdanning innen i *Supply Chain Management*. Utdanningen er et godt fundament når man skal holde styr på flere tusen kjøretøyer. Den har også vært til hjelp når Jacob har brukt håndverkere til bygging av familiens nye hus i Ejby – en drøy halvtimes biltur sør for København.

– Jobben i PostNord er nesten lettere, sier han og ler.

– Christina, samboeren min, og jeg tegnet huset selv og bestemte oss for å være byggeledere også, men jeg hadde aldri forestilt meg at det skulle være så vanskelig å koordinere de forskjellige håndverkerne. Heldigvis er huset snart ferdig, så vi trenger ikke bo hos svigermor lenger.

Bor dere hos din svigermor?

– Ja, en liten stund til, ler Jacob. Det fungerer bra, men hun ser nok også frem til at huset snart er ferdig. Vi har tre barn i alderen sju til elleve år en stor hannkatt med det ikke særlig passende navnet Peanut. Vi tar relativt mye plass.

– Formelt sett er hun forresten ikke min ordentlige svigermor ennå. Det blir hun først når Christina og jeg gifter oss – det skal vi gjøre når drømmehuset er ferdig. Så det er mye å se frem til. ■

Jacob Pedersen
Jobb: Fleetchef, København (Danmark).
Nærmeste kolleger: Peter Ladegaard Andersen, Lasse Jensen, Jørgen Larsen, Palle Jørgensen, Bent Vejrum, Carina Fagerli-Nielsen, Anja Hye Fischer og Hans Ankergård Karolin.

ZEKRULAH TANKER FOSSILFRITT

«Klart jeg vil etterlate meg en verden med ren luft»

Hver dag kjører Zekrulah Ahmadi et par ekstra mil for miljøets skyld. Han og kollegene har økt andelen fossilfri diesel i tanken med 43 prosent.

K **KLOKKEN** 05:00 går Zekrulah Ahmadi inn på «sjåførrommet» på terminalen i sørsvenske Växjö. Han henter ut

jobbtelefonen og nøklene til lastebilen. I og med at han kjører medisiner, må han sjekke at temperaturen i lastebilen er riktig, den skal være rundt fem grader.

Zekrulah liker det varierte ved jobben – kjøring, lasting og lossing. Men mellom leveringen av pakker til Alvesta, apotekvarer til Älmhult og søtsaker til matbutikkene i Växjö blir det også en og annen tur til bensinstasjonen i Norremark for å tanke fornybar diesel, såkalt HVO100.

– I begynnelsen var det ingen selvfølge, i og med at det blir en omvei på 40 minutter hver dag. Men når man tenker på hvilken forskjell det utgjør, gir det en god følelse. Klart jeg vil etterlate meg en verden med ren luft til neste generasjon, sier Zekrulah.

DET OPTIMALE HADDE vært at det var flere bensinstasjoner der man kan tanke HVO100 i området. Nå blir det i stedet en del sjonglering med tider, effektivisering av arbeidsplaner og ikke minst en sterk vilje hos alle sjåførene for å kunne tanke fossilfritt.

Det første målet var 20 prosent fossilfri diesel i terminalens lastebiler, deretter 40 prosent. Nå når det målet er nådd, synes Zekrulah at et nytt mål bør være 60–70 prosent.

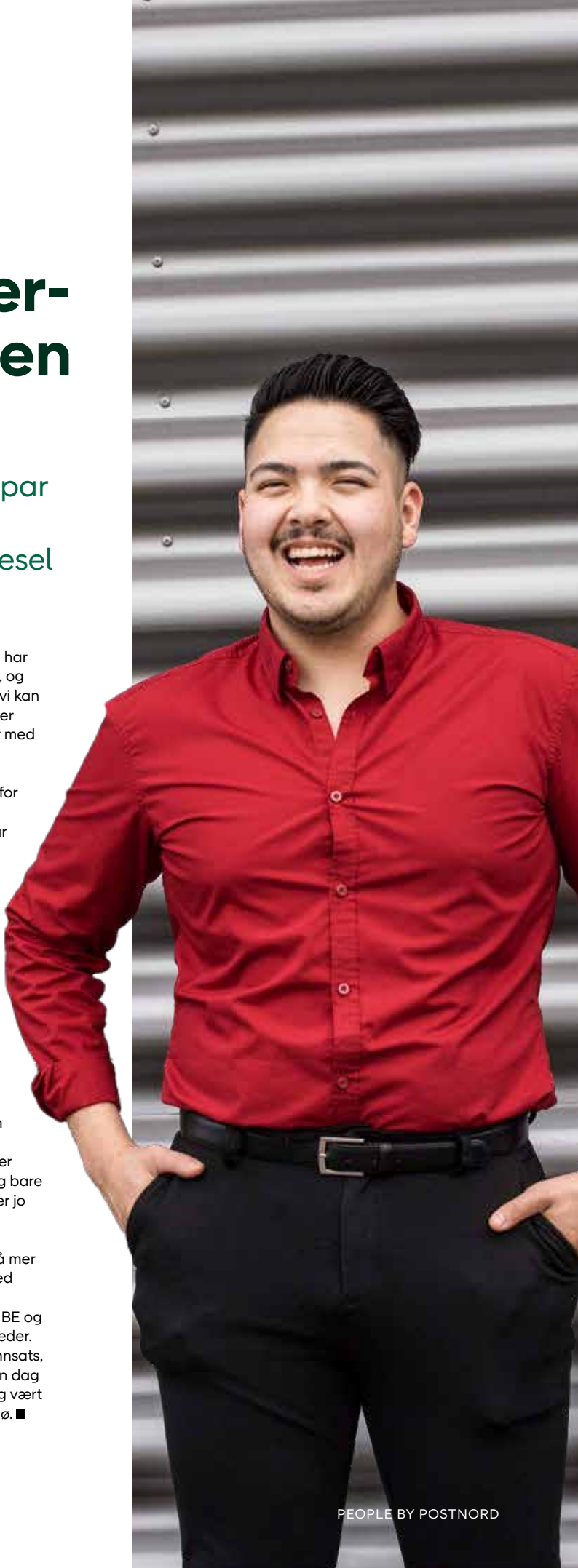
– Mange synes det er kult at vi har kommet så langt på så kort tid, og jeg er kjempestolt av oss. Men vi kan bare bidra med det vi kan, det er behov for flere bensinstasjoner med HVO100 også.

ZEKRULAH KOM TIL Sverige for bare seks år siden som enslig flyktning fra Afghanistan. Da var han 17 år. At han snakker så godt svensk, mener han skyldes at han har vært studiemotivert helt fra begynnelsen av, og at han har jobbet hardt. Etter transportlinjen på videregående ble det først kjøring innen renhold. Men siden 1. oktober 2020 har han vært ansatt som sjåfør i PostNord. Jobben har fått ham til å tenke mer på miljøet generelt.

– Det kan være småting som at vi ikke trenger å slå på lyset på pauserommet hvis det ikke er mørkt. Jeg prøver å tenke at jeg bare skal kjøpe det jeg trenger, det er jo også bra for lommeboken.

I FREMTIDEN HÅPER han å få mer ansvar og å kunne fortsette med klimaarbeidet.

– Jeg vil ta førerkort i klasse BE og i fremtiden kanskje bli arbeidsleder. Jeg er motivert for å gjøre en innsats, slik at vi kan nå målene våre. En dag er vi helt fossilfrie, og da har jeg vært med på å bidra til et bedre miljø. ■

DANIEL BLÅSER LIV I DATAMASKINER

«Dette er et viktig samfunnsspørsmål»

Når vi bytter datamaskiner, øker vår klimapåvirkning. Daniel Hållström gjenvinner IT-utstyr og redder både miljø og mennesker.

EN MOBILTELEFON eller datamaskin ser uskyldig ut. Men håndteres disse feil, slipper de ikke bare ut CO₂ i atmosfæren, de etterlater også blod på hendene våre.

– Bærekraftig IT handler ikke bare om CO₂-utslippene her i Sverige. Det handler også om hvilken påvirkning vi har på omverdenen, sier *Daniel Hållström*, IT Manager i PostNord Strålfors Sverige.

POSTNORD HAR implementert et storskalaprojekt for gjenvinning av IT-utstyr i samarbeid med IT-håndterings-selskapet 3StepIT. Daniel er ansvarlig for Strålfors' del i prosjektet. Gammel maskinvare samles inn og blir gjenbrukt i andre sammenhenger eller destrueres på en sikker måte.

– Tidligere hadde vi et system der man skulle sende inn det gamle utstyret til et sentralt innsamlingssted. Nå samler vi inn all maskinvare for gjenvinning lokalt, der den hentes av 3StepIT. Det fører også til klimagevinster, i og med at logistikken blir enklere.

Men det er fremdeles mye som gjenstår å gjøre. Ta for eksempel naturressurser som tinn og wolfram. Disse metallene er fantastiske når det gjelder å lede og lagre energi, og brukes derfor ved produksjon av en rekke IT-komponenter.

Dessverre er de også noen av de mest kjente eksemplene på såkalte «konflikt-mineraler». Det er metaller som utvinnes i konfliktrammede områder og finansierer krig. Det er altså ikke bare gode miljømessige grunner til å bli bedre på å gjenvinne teknologien, men også medmenneskelige.

DANIEL HAR vært interessert i teknologi helt siden skoletiden.

– Da jeg gikk på ungdomsskolen, syntes jeg det var spennende med IT, jeg ville forstå hvordan datamaskiner, nettverk og servere hang sammen. Jeg utdannet meg derfor til tekniker. Det ene førte til det andre, og plutselig en dag jobbet jeg med IT.

Da han startet i bransjen på begynnelsen av 1990-tallet, fokuserte man på å «omfavne» all ny teknologi. De siste årene har bevisstheten rundt klimaavtrykket imidlertid blitt større.

– I dag stiller kundene våre selvfølgelig krav til at vi kan måle IT-produktenes klimapåvirkning.

BÆREKRAFTIG IT HANDLER imidlertid ikke bare om å måle CO₂-utslipp. Det handler heller ikke bare om gjenvinningsprosjekter for bedrifter. Vi kan alle gjøre mer.

– Hver og en må ta ansvar selv. Gjorde jeg det riktig med den gamle maskinvaren, eller kastet jeg den bare i søpla? Det er et viktig samfunnsspørsmål. ■

Daniel Hållström

Jobb: IT Manager i PostNord Strålfors, Stockholm (Sverige).

Nærmeste kolleger:

«Viktor Sjöström er en person jeg har stor tillit til, og han er en nyttig samtalepartner og rådgiver i alle situasjoner. Han er også en hyggelig fyr å lunsje med.»

Zekrulah Ahmadi

Jobb: Sjøfører i Växjö (Sverige).

Nærmeste kolleger: «Jeg er mye sammen med kollega Valy Afshar. Vi trener sammen etter jobb og gir hverandre råd når det trengs.»

TERESE OG JULIA ER BEST PÅ PAPIR

«Vår rolle er utrolig utviklende og lærerik»

En stor kunde ønsket å forsikre seg om at papiret de brukte, var bærekraftig. Da slo Terese Ström og Julia Zivanovic sine kloke hoder sammen.

TERESE STRÖM OG Julia Zivanovic deler ikke bare yrkestittel som prosess-, kvalitets- og miljøkoordinatorer i PostNord Strålfors, de deler også interessen for variasjon i arbeidet.

– Det morsomste med jobben er at den er så variert. Den ene dagen utreder vi hendelser som kundene våre er blitt rammet av, den andre dagen gjennomfører vi en leverandørrevisjon eller leder prosjekter, sier Julia.

Kollegaen er enig.

– Vår rolle er utrolig utviklende og lærerik. Vi driver med en eller annen form for problemløsning på alle områdene vi jobber med, sier Terese.

ET AV DERES siste prosjekter sammen var å – i samarbeid med en stor svensk møbelbedrift – sertifisere Strålfors' virksomhet i henhold til Forest Stewardship Council (FSC). Det er en uavhengig medlemsorganisasjon som arbeider for å oppnå et miljøtilpasset skogbruk. For å kunne få FSC-sertifiseringen stilles det strenge krav til at bedriften gjennomgår rutine sine.

– Det viktigste kravet er å innføre en prosess som sikrer sporbarhet fra innkjøp til

faktura, slik at man kan se at råvaren som brukes i papirproduktene våre, kommer fra FSC-merkede bærekraftige skoger, sier Julia.

PROJEKTET STARTET med en forstudie i 2019. Ettersom Strålfors allerede har opparbeidet seg rutiner gjennom andre miljø- og kvalitetssertifiseringer, kunne de implementere FSC-sertifiseringen allerede i desember 2020. Nå skal kollegene i avdelingen sørge for at den etterleves.

– Mens prosjektet pågikk, arbeidet vi med å sikre sporbarhetsprosessen, tilpasse den og lære opp medarbeidere, sier Terese.

«Man legger mer merke til miljøperspektivet når man jobber med det i det daglige, og man tar det med seg hjem på en eller annen måte.»

når man jobber med det i det daglige, og man tar det med seg hjem på en eller annen måte, sier Julia.

Terese nikker.

– Jeg visste ikke hva FSC-merking var før jeg begynte å jobbe med dette prosjektet. Nå ser jeg det overalt når jeg går i butikker. ■

Terese Ström og Julia Zivanovic

Jobb: Prosess-, kvalitets- og miljøkoordinatorer i PostNord Strålfors, Ljungby (Sverige).

Nærmeste kolleger: «Våre nærmeste kolleger i teamet er Martina Falk og Linda Johansson. Vi støtter hverandre i det daglige arbeidet, for sammen kan vi gjøre mye mer!»

JUSSIS MAGISKE MASKIN

«Vi når ikke målet ved å knipse med fingrene»

Jussi Brobergs maskin suger overflødig luft ut av pakkene. Størrelsen reduseres med i snitt 30 prosent. Det kan bidra til 100 færre lastebilkjøringar i året.

DU HAR SIKKERT en eller annen gang lurt på hvorfor den bitte lille varen du har bestilt, blir levert i en enorm pakke. Du er ikke alene, det er mange som lurar på det. PostNord transporterer flere millioner pakker i året. I og med at emballasjen ofte har standardstørrelse, innebærer det at en stor mengde uutnyttet volum, det vil si luft, transporteres fra ett sted til et annet.

Men nå skal det bli en endring på det. PostNord Finland har investert i en ny teknologi for å fjerne døddrommet i pakkene.

– Det dreier seg om et toppmoderne system som optimaliserer og minimerer emballasjestørrelsen, forteller *Jussi Broberg*, sjef for PostNords TPL-enhet i Helsingfors.

– Det kan være mye døddrom i pakkene, i og med at de transporterte varene ofte har svært forskjellige former. I praksis har det vist seg at emballasjestørrelsen kan reduseres med i snitt cirka 30 prosent!

Men hvordan fungerer egentlig denne teknologien i praksis?

– Varene pakkes som vanlig i pappesker og flyttes deretter over til en helt ny linje. Systemet måler fyllingsgraden i pakken og minimerer størrelsen på den. Tomme rom fjernes, og det trengs heller ikke fyllmateriale, for eksempel plast, papp eller papir i pakken, forklarer Jussi.

DEN NYE automatiseringslinjen er plassert i Åbo og er rundt 200 kvadratmeter stor. Den kan behandle opptil 900 pakker i timen.

– I dag er pakkevolumene så store at ingen har tid eller ressurser til å gjøre dette manuelt.

Lykkes man med å redusere størrelsen på alle pakkene vi håndterer i Finland, med 30 prosent, vil det i teorien spare opptil 100 lastebilkjøringar i året.

IFØLGE JUSSI ER det tre hovedfaktorer bak innkjøpet av den nye teknologien: kvalitet, miljø og kostnadseffektivitet. PostNord er en stor aktør og kan med den nye teknologien vise vei for andre i bransjen.

– Vi har en sentral rolle i arbeidet med å skape miljøvennlige løsninger. PostNord

Jussi Broberg

Jobb: Sjef for TPL-enheten i Helsingfors (Finland).

Nærmeste kolleger: Toni Mäkelä, Marko Lyhty, Jan Zwegbergk, Riku Vuontisjärvi og Oskari Kauranne.

har som mål å være helt fossilfritt senest i 2030. Vi klarer ikke det ved å knipse med fingrene, det krever forskjellige tiltak her og der.

– Transportene har stor betydning. Hvis vi kan redusere dem med et hundretalls biler i året, vil det virkelig bety noe. Når tiltakene gjennomføres på mange steder samtidig, kan vi plutselig snakke om flere tusen færre biler. ■

→ **Teknologien kan håndtere opptil 900 pakker i timen.**

Guiden

E-sjokket!

Netthandelen har eksplodert. Midt i smellet befinner PostNord seg. Seks medarbeidere forteller om sin nye virkelighet på jobben.

30

Det Arne ikke kan om netthandel, er det ikke verdt å kunne.

31

Pauliina bygger opp et helt nytt pakkenettverk i Finland.

32

Victoria rusker opp i netthandelsmarkedet i Norge.

34

Mikkel kan pakke en varebil like tett som Tetris.

36

Monica holder orden på et helt unikt pakkeutleveringssted.

38

Postbud Johan tok førerkort for lastebil, byttet jobb og elsker det.

Se bilder og filmer!
Følg oss på Instagram
#peoplebypostnord

A portrait of Arne Andersson, a middle-aged man with short grey hair and a goatee, wearing red-rimmed glasses and a dark green button-down shirt. He is standing in front of a wooden wall with a blurred background of an office or public space. A text box is overlaid on the left side of the image, connected to the man by a thin line.

Arne Andersson

Jobb: Rådgivende netthandels-ekspert i PostNord, Stockholm (Sverige).

Nærmeste kolleger: «Jeg jobber svært tett med Peter Hesslin. Vi har så godt som daglig samtaler om hvordan vi kan ta PostNords netthandelstilbud til nye høyder. Carin Blom, som blant annet har ansvar for vårt logistikknettverk Compass.»

ARNE SPEIDER ETTER NYE TRENDER!

Det Arne Andersson ikke kan om netthandel, er det ikke verdt å kunne. Han har hele tiden en finger i været for å snappe opp fremtidens trender. Her er tre av dem.

TEKST: MALIN DAHLBERG FOTO: MAGNUS GLANS

D **DRIVER MAN** en svensk nettbutikk og ikke har hørt om Arne Andersson, har man antagelig bodd under en stein de siste årene. Alle vet hvem Arne er. Han er far til forbrukerundersøkelsen *E-barometern*, som er blitt en svensk bransjebibel. Han har hatt en finger med i det meste som gjelder handel via nettet, siden de første ustø skrittene ble tatt på slutten av 1990-tallet.

– Jeg har vært med siden de første hjemmedatamaskinene og så tidlig potensialet med nettet. Men hvilken enorm betydning det skulle få for PostNord, det hadde jeg aldri kunnet forestille meg, sier Arne om de siste årenes eksplosjonsartede utvikling i Norden.

I dag har han stålkontroll på alt som gjelder handel på nettet. Vi ba Arne nevne noen trender som vil påvirke netthandelen fremover:

1 Second hand er kommet for å bli
Bærekraft er det nye svart. Vi kilde-sorterer, reparerer og dyrker vårt eget på balkongen. Det, i kombinasjon med digitaliseringen, har banet vei for en ny folkebevegelse. Det selges brukt på nettet som aldri før. Enten via klassiske bruknettsteder som Blocket og Tradera, nykomlinger som Sellpy, Trendsales og Reshopper eller kjøp- og salggrupper på Facebook. I Sverige økte PostNords tjeneste for privatpakker (*Skicka lätt*) med 80 prosent i 2020. «Dette er noe som bare kommer til å fortsette å vokse,

og PostNord er en viktig del av utviklingen ved at vi gjør det enkelt for folk å sende og motta pakker.»

2 Direkte til forbruker uten mellomledd

Bedrifter som før har solgt sine produkter via tradisjonelle forhandlere, har oppdaget at det går like bra å opprette en egen nettbutikk og selge direkte til sluttforbruker. Det handler ikke bare om å spare tid og penger, men like mye om kontroll. «Forbrukerne blir mer og mer kresne og stiller krav om relevant informasjon. Hvis produktene tar omveien om en forhandler, mister bedriften en del av kontrollen. Det handler ganske enkelt om hvem som har makten over kundekommunikasjonen. Den som vil kunne gi relevante tilbud og bygge lojalitet, må kommunisere direkte med kundene.»

3 Den avgjørende logistikken

Da netthandelen var ung, tenkte man ikke så mye på dette med logistikk. Det var en transport fra A til B som skulle utføres, og det kunne gå flere uker før man mottok pakken. I dag er logistikken avgjørende for kundeopplevelsen, og forbrukerne krever rask og smidig levering med stor valgfrihet. «Dette har gjort verden kompleks for både bedriftene og logistikkelskapene. Vi må kunne tilby hjemlevering, levering på utleveringssteder og pakkeautomater, og vi må holde utrolig høy kvalitet. Hver glipp risikerer å føre til en sur kommentar i sosiale medier. Vi er rett og slett blitt nettbutikkens viktigste konkurranseverktøy.» ■

«Jeg har vært med siden de første hjemmedatamaskinene og så tidlig potensialet med nettet.»

Pauliina gir Finland et eget pakkenettverk

I den stadig hardere konkurransen satser PostNord Finland på egne utleveringssteder. Pauliina Murtola er den som får dette til å skje.

PAULIINA HAR JOBBET i PostNord Finland siden 2015. Hennes siste oppdrag: Skape et serviceinnrettet nettverk av utleveringssteder i Åbo og Tammerfors. Arbeidet startet i april og skal være ferdig til *Black Friday* 2021.

– Verden er i endring, og vi må være tilstrekkelig fleksible, slik at vi kan endres sammen med den. Konkurransen på pakkemarkedet er hard, og skal vi være en viktig aktør i Finland i fremtiden, må vi ha et eget nettverk, fastslår hun.

SELV OM ANSVARET for nettverket hviler på hennes skuldre, er samarbeidet med kollegene en nøkkel til suksess.

– Det har betydd mye for meg å innse at jeg kan regne med støtte, også i vanskelige situasjoner. Jeg tror at en menneskelig atmosfære fremmer endring og utvikling, sier hun.

PAULIINA SAMARBEIDER OGSÅ

med forskjellige forretningspartnere, men fokuset ligger på sluttbrukerne av tjenesten.

– Det er lett å identifisere seg med forbrukerne, ettersom vi alle har erfaring med netthandel og pakkehenting og hva som fungerer bra og mindre bra. Det mest givende er å kunne være med på å påvirke. ■

TEKST: LAURA IISALO

Pauliina Murtola

Jobb: Produkteier for utleveringsnettverket, PostNord Finland.

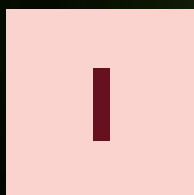
Nærmeste kolleger: Sonja Heikkilä.

NYKOMLINGEN

Victoria Rummelhoff er en av hjernene bak PostNords suksess i Norge. «Man må virkelig være på hugget.»

TEKST: SISSEL FANTOFT FOTO: BENJAMIN A. WARD

I NORGE ER PostNord en nykomling. I 2014 gikk åtte norske bedrifter sammen og dannet PostNord Norge for å konkurrere med giganten på markedet – det norske postverket.

– Når det allerede finnes en stor konkurrent og mange veldig aggressive mindre aktører,

må man virkelig være på hugget, sier markedsanalytiker og netthandelseksperter *Victoria Rummelhoff*.

– Man må fokusere aktivt på innovasjon, foreta gode investeringer og lytte til hva kunder og forbrukere vil ha. Samtidig er omdømme viktig, i og med at det er forbrukerne som driver markedet. Dette blir enda viktigere når man konkurrerer mot en aktør som har en historisk sterk stilling på det norske markedet.

VICTORIA FLYTTET HJEM til Norge sommeren 2019 etter å ha studert i Australia i åtte år. Samme høst begynte hun å jobbe i PostNord.

– Jeg har alltid syntes at transport- og logistikkbransjen er spennende – den er jo en lenke mellom forskjellige markeder. Du kan ikke ha en butikkjede eller nettbutikk uten at noen frakter varene dine fra A til B.

HUN STORTRIVES MED å jobbe i en bransje som er en så avgjørende del av helheten. Allerede i februar 2020 forsto

hun at koronapandemien ville få store ringvirkninger også i Norge.

– Som markedsanalytiker arbeider jeg med eksterne faktorer som kan påvirke PostNord. Det handler om makroøkonomiske trender, endrede kjøpsvaner og hvordan konkurransen ser ut i bransjen. Jeg fikk en rekke spørsmål om pandemien, om den ville komme hit, og hvordan den ville påvirke oss. Derfor fulgte jeg utviklingen i blant annet Kina nøye.

«Vi er stolte av produktutviklingen det siste året. Både av lanseringen av kontaktløs hjemlevering og av pakkeautomater.»

ETTERSOM NETTHANDELEN

har økt kraftig, har den blitt en stadig viktigere del av Victorias arbeid. I juniutgaven av *Netthandelsbarometeret* fremgår det at over halvparten av alle nordmenn vil fortsette å handle like mye eller mer på nettet også når samfunnet åpner opp igjen.

– Når butikker og kjøpesentre åpner helt opp igjen, blir det

kanskje et rush i starten frem til man oppdager at det tross alt har sine fordeler å handle på nettet.

IFØLGE VICTORIA LIGGER fremtiden i smarte løsninger for forbrukerdrevet logistikk.

– De siste årene har forbrukerne fått større innflytelse, siden de kan velge leverandør når de handler på nettet. Derfor er det viktig å fokusere på forbrukerdrevet logistikk og stor terminalkapasitet. Det er avgjørende for konkurransevnen. Derfor er vi stolte av produktutviklingen det siste året. Både lanseringen av kontaktløs hjemlevering og av pakkeautomater. ■

Victoria Rummelhoff

Jobb: Markedsanalytiker og netthandelseksper, Oslo.

Nærmeste kolleger: Runar Steen, Marianne Støvne, Maria Korban og Haakon Nikolai Olsen.

Mikkel Skjødt

Jobb: Varebilsjåfør i Århus (Danmark).

Nærmeste kolleger: Kaj Jensen, Kim Sartor og Jesper Stensgaard.

Guiden

MESTER-PAKKEREN

«Hvem kan pakke en postbil like effektivt som i en omgang Tetris?», spurte sjefen en gang. Alle pekte på Mikkel Skjødt.

TEKST: MICHAEL KIRKEBY FOTO: MORTEN GERMUND

N

NÅR FAMILIEN SKAL på ferie, er det alltid *Mikkel Skjødt* som pakker bilen. Det er også alltid han som fyller oppvaskmaskinen hjemme. Og selvfølgelig er det Mikkel som er best på å få inn alle pakker

i varebilene som kjører ut fra PostNords sentral i Århus.

– Jeg er ikke fanatisk, men jeg liker når det er ryddig. Da fungerer tingene, og man kan slappe mer av. På den måten gjør du det enklere for deg selv, sier han.

FRA REKKEHUSET I Lystrup utenfor Århus er det ikke langt til PostNords sentral. Mens kona Betina og barna fremdeles sover, tar Mikkel mopeden og ankommer jobben klokken 06:15. Etter en morgenkaffe med kollegene hjelper han til med å pakke dagens biler før han selv begir seg ut på sin egen pakkerunde.

– Det er jo ikke rakettforskning, men et spørsmål om sunn fornuft. Jo bedre vi pakker bilene, desto

mindre luft kjører vi rundt med. Og jo mer orden det er på pakkene, desto raskere klarer vi rundene. De pakkene som skal sist ut, må legges inn i bilen først, og deretter må man sørge for at de pakkes effektivt. Nesten alle pakker er firkantede, og derfor må de pakkes «firkantet» for å unngå «skrå» mellomrom. Hvor vanskelig er det egentlig?

«Jeg er ikke fanatisk, men jeg liker når det er ryddig.»

MIKKEL PLEIER Å KOMME

hjem fra jobben før barna kommer hjem fra skolen. Det setter han stor pris på.

– Det er gull verdt, og det er derfor jeg liker å arbeide i PostNord. Jeg har jobbet her stort sett hele livet. Om morgenen liker jeg det sosiale

samværet med kollegene. Resten av arbeidsdagen trives jeg med å være alene ute på runden min, å være ute i frisk luft og å treffe kunder.

Spiller du Tetris når du ikke jobber?

– Jeg gjorde faktisk det som barn, men ikke nå lenger, ler Mikkel. Det holder å pakke bilene på jobben. Jeg ser heller på Formel 1. Det er litt mer fartsfylt enn å kjøre postbil. ■

PÅ HELT RETT STED

De lette etter noen som var utadvendt, var flink til å håndtere kunder og god til å holde orden. I Monica Bastos fikk de alt dette – pluss energi.

TEKST: DAN NILSSON FOTO: SANNA TEDEBORG

T

TREDJEPARTSLOGISTIKK

handler vanligvis om lagre og andre logistikkjenester, men i Landvetter utenfor Göteborg er TPL-enheten nå også et utleveringssted. For første gang har PostNord TPL åpnet et eget

utleveringssted i Sverige.

Der, blant alle pakkene som venter på å bli hentet, jobber *Monica Bastos*. Da sjefene hennes søkte etter noen til den nye stillingen, var hun en innlysende kandidat. «Positiv, vennlig og løsningsorientert» er bare noen av ordene som er brukt om Monica. Hun er også god på å lese kundene, en evne hun utviklet da hun studerte psykologi.

– Jeg ser et mønster i når kundene er stresset og lett blir irriterte. Da må man være ekstra hjelpsom. Man må tenke på hvor stressende kundene har det, smiler hun.

MEN MONICA HAR flere styrker – bokstavelig talt. Treningen på treningssenteret, hennes store fritidsinteresse utenfor jobben, gir henne den styrken som trengs for å løfte tunge pakker. Fra sju om morgenen hver dag får Monica brukt den ekstra energien. Da kommer det tre bur fulle av pakker som skal sorteres opp i hyllene. Samtidig kommer

postbudene forbi med sekker fulle av forsendelser. Da er det bra å kunne dra nytte av et annet trekk ved personligheten. Nemlig ordenssans.

– Jeg må ha orden! Jeg kan ikke jobbe når det er rotete, jeg blir dårlig av det. Hvis jeg organiserer, er det også til hjelp for neste person som kommer på jobben, fastslår Monica, som er den som pleier å bli spurt når nye medarbeidere skal læres opp.

– Jeg prøver å være pedagogisk og å svare på spørsmål. De kan spørre hundre ganger, det spiller ingen rolle, for rett må være rett. Det er utrolig morsomt å lære andre det jeg kan.

«De kan spørre hundre ganger, det spiller ingen rolle, for rett må være rett. Det er utrolig morsomt å lære andre det jeg kan.»

ALLE DISSE EGENSKAPENE

hadde Monica Bastos med seg i bagasjen da hun flyttet til Sverige fra Peru for 16 år siden. En som ble spesielt imponert, var hennes kommende mann Mats,

som var grunnen til at hun ble værende i Sverige. Monica hadde bare kommet for å besøke broren som jobber som tekniker på Sahlgrenska sjukhuset sammen med Mats. Men skjebnen ville det annerledes.

De fleste av årene i Sverige – nærmere bestemt 14 av dem – har hun jobbet i PostNord TPL i Göteborg. Nå deler hun arbeidsdagene mellom å administrere uniformer for kunden Ted Bernhardtz og ta hånd om utleveringsstedet i Landvetter.

– Selvfølgelig trives jeg, ellers hadde jeg ikke jobbet her. Den dagen jeg ikke trives, må jeg finne meg noe annet å gjøre. ■

Monica Bastos

Jobb: Arbeider i PostNord
TPL i Göteborg (Sverige).

Nærmeste kolleger:
«Monika Pascolo, Erik
Rehnberg og Vladimir
Jankovic.»

FRA PAKKE TIL PALL

Husgudene holder ham med selskap i førerhuset, mens pausene blir brukt til hekling. Johan Engström er en av 15 som har videreutdannet seg til lastebilsjåfør.

TEKST: MALIN DAHLBERG FOTO: SANNA TEDEBORG

U

«**UTVIKLINGEN** er helt vill.» Pär Johansson er produsjonssjef i Göteborg Lastbil og beskriver de siste årenes vekst på pakkesiden. Det handler ikke bare om

netthandlede pakker og varebrev, men også om hjemlevering av tyngre gods: TV-apparater, kjøleskap, grussekker, vinduer ... ja, alt mulig som folk vil ha kjørt hjem til døren.

– Det er mer enn 200 paller som skal distribueres hver dag. En lastebil har 18 pallplasser, så det er lett å regne ut hvilket trykk det er i virksomheten, sier Pär.

DEN RASKE VEKSTEN har ført til at det er en mangel på sjåførere i hele bransjen. I region Väst har en lokal kjøretøystrategi løst deler av problemet – alle medarbeidere fra alle deler av virksomheten kan blant annet søke om å få ta førerkort for lastebil. Det første kullet består av både postbud, terminalarbeidere og varebilsjåførere som nå kjører tung lastebil i det daglige.

– Jeg ble interessert med det samme, men visste ikke helt hva det innebar å kjøre tyngre gods. Derfor fikk jeg være «praktikant» som lastebilsjåfør et par dager før jeg bestemte meg. Etter det var jeg ikke i tvil, forteller Johan Engström, som er en av 15 som har tatt førerkort i klasse C gjennom PostNords spesialprogram.

JOHAN HAR ARBEIDET i selskapet helt siden den første sommerjobben i 2004. Han startet som syklende postbud og har siden byttet jobb – og kjøretøy – med jevne mellomrom. Fra sykkel og moped til postbil og varebil. Og nå lastebil. Som regel en Volvo FL med en totalvekt på 16 tonn.

– Det er stor forskjell på å hjemlevere pakker og å kjøre paller. Det er først

og fremst tyngre. Man går fra maks 35 kilo til maks 1000 kilo. Bilen er også mye større og kinkigere å manøvrere. Det gjelder å tenke seg om før man svinger inn på en trang ukjent vei.

– Men det er jo en del av sjarmen – at det dukker opp vansker og problemer som må løses.

JOHAN BLE OGSÅ LOKKET av det sosiale. Å kjøre gods til og fra bedrifter innebærer litt lenger stopp og mer snakk med kundene. I bilen er det imidlertid bare han. Og husgudene, selvfølgelig.

– Jeg har alltid likt å kjøre. Jeg synes det er kjempefint å sitte og høre på lydbøker. Ellers blir det ofte Iron Maiden i høyttalerne. Jeg har sett dem ti ganger, og neste sommer er det konsert igjen, sier Johan med lengsel i stemmen etter to konsert-fattige år.

HANS ANDRE STORE interesse ved siden av hardrocken er hekling. Garn, heklenåler, luftmasker, staver og løkker.

– Jeg ville finne på noe annet enn å sitte og stirre på en skjerm. En venn av min kone hadde laget en bleieholder, og som nybakt far ville jeg teste. Jeg fant ut hvordan man gjorde det, og så begynte jeg å hekle. Det gir en utrolig ro. Det er nesten litt meditativt.

«Jeg fant ut hvordan man gjorde det, og så begynte jeg å hekle. Det gir en utrolig ro. Det er nesten litt meditativt.»

I REGIONEN fortsetter satsingen på førerkort for lastebil for medarbeidere som ønsker å gå videre i bedriften. Åtte nye plasser fylles opp i løpet av høsten. Produsjonssjef Pär Johansson vil hylle alle de som, som Johan, tør å ta skrittet.

– Rent konkret gjør det at vi kan redusere andelen eksterne sjåførere og satse på eget personell. Det innebærer ikke bare lavere kostnader, men viser seg også i kvalitetstallene. Det synes jeg er et viktig signal fremover. ■

A man with a mustache and long hair, wearing a bright yellow polo shirt and dark shorts, is sitting cross-legged on a grey stone wall. He is smiling and looking towards the camera. A pair of sunglasses is tucked into his shirt. The background consists of a stone wall and some green foliage.

Johan Engström

Jobb: Lastebilsjåfør i Göteborg (Sverige).

Nærmeste kolleger: «Jeg vil gjerne nevne Jan Ifverström. Vi jobber ikke sammen lenger, men han var en ordentlig god kollega innen postombæringen. Vi har syklet turrittet Vätternrundan sammen! På lastebil jobber jeg godt sammen med Klas Ziegler.»

Anels beste
arbeidsmiljøtips

1

Styrketrening

Et par ganger i uken.
«Du må holde kroppen
i form for å orke.»

2

Tenk på løfteteknikken

«Bruk gangstilling – med
venstre fot frem som
når du går.»

3

Bruk hjelpemidler

«De hjelper oss med å
vare hele arbeidslivet.»

4

Få hjelp

Spør kolleger om hjelp
ved tunge løft. «Vi blir
bedre sammen!»

5

Vær positiv

Ha en positiv innstilling
og et smil på leppene.
«Da blir jobben lettere.»

← Gruppeleder
Anel Hodzic tester
et eksoskjelett som
hjelper til med løftet.

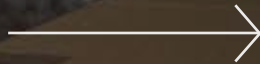
Se filmen fra Toftanäs!
Følg oss på Instagram
#peoplebypostnord

BAK KULISSENE / TOFTANÄS

Et helt nytt **GREP**

De tester eksoskjelett og elektriske trappeklatrere i et prosjekt som skal revolusjonere PostNords arbeidsmiljø. Den største innsikten hittil? At alle allerede har det beste verktøyet.

TEKST: MALIN DAHLBERG FOTO: JOHAN BÄVMAN

A

– **ALLE HADDE SVART** blikk, alle var på plass, alle stilte opp. Det er det jeg liker ved å jobbe her. Når det brenner, gir alle det lille ekstra.

Jasmina Music er produksjonssjef i Malmö Skåpbil. Hun snakker om desember 2020 da Toftanäs-terminalen hadde en volumøkning på 47 prosent i distribusjonen.

Det har knapt

roet seg etter det – pakkevolumene fortsetter å øke. Veksten er fantastisk og lønnsom, men noen ganger også en utfordring for alle som skal sortere, transportere og levere pakkene.

– Tunge løft og feil arbeidsstillinger er en utfordring for hele logistikkbransjen. Når det er mye å gjøre, er det ekstra lett å slurve, men vi må ta tak i disse spørsmålene nå. PostNord

skal være en arbeidsplass der folk kan jobbe uten å få plager og bli syke, sier Jasmina.

Ved årsskiftet startet PostNord Sverige en massiv arbeidsmiljø-satsing som har fått navnet «Hållbar fysisk arbetsmiljö i paketprocesserna». Prosjektet er tverrfunksjonelt. Det innebærer at det

omfatter HR, salg, produktutvikling ... ja, alle deler av virksomheten. Prosjektet samarbeider også med fagforeningen og PostNords verneombud. Da Åsa Holmgren, terminalsjef på Toftanäs, fikk høre om initiativet, kontaktet hun prosjektleder Lars Persson og ba om å få være med.

– Jeg tiltrådte som terminalsjef ved årsskiftet med disse spørsmålene øverst på dagsordenen. Virksomheten i Toftanäs er velfungerende, med driv og godt konstadsfokus. Det jeg ville tilføre, var større fokus på arbeidsmiljøet knyttet til den tunge håndteringen.

FAKTUM ER AT en terminalarbeider kan løfte flere tonn i løpet av ett skift. En varebilsjåfør foretar ofte 60–70 stopp i løpet av en dag. Det er hundrevis av pakker som skal inn og ut av bilen. Toftanäs har også flere kunder med tunge volumer som krever manuell håndtering. Åsa og produksjonssjefene på terminalen begynte derfor å se på hvordan håndteringen kunne forenkles. De støvsugde markedet etter hjelpemidler for tunge løft, og har i løpet av året testet forskjellige produkter, både i terminalhåndteringen og i distribusjonen.

– Jeg synes personlig at vi skal teste alle de verktøyene vi kommer over. Men det er tydelig at arbeidsmiljø fremdeles er et relativt lite utforsket område i logistikkbransjen. Mange hjelpemidler er prototyper.

«Toftanäs er fullt av fightere.»

– ANEL HODZIC

Eller så er de ekstremt dyre. Ofte gir de støtte i en del av prosessen, men klarer ikke å håndtere hele leveringene. Det har rett og slett vært vanskelig å finne hjelpemidler som kan håndtere de utfordringene som medarbeiderne stilles overfor, sier Åsa.

VERA NILSSON HAR kjørt varebil i litt over et år. Hun vet hvor tøff jobben kan være for kroppen – både oppmerksomheten som kreves ved rattet, og de mange stoppene for å levere rundt 120 kolli per skift.

– Jeg prøver å løfte riktig og ikke stå i bilen når jeg skal løfte tunge pakker. Jeg bruker heller ikke det samme beinet når jeg går inn

og ut av bilen, for å unngå å belaste bare det ene, forteller hun.

Hun synes det er helt topp at medarbeiderne på Toftanäs har fått sjansen til å være testpiloter. «Det viser at ledelsen tar arbeidsmiljøet på alvor, at de vil at vi skal ha det bra.» Derimot har testene hittil vært litt av en skuffelse. Vera hadde store forhåpninger til en bæresele, der man har pakken på en plate foran seg.

– Den var utrolig behagelig å ha på, og den tok mye av vekten fra armer og skuldre. Men låseanordningen var så dårlig at platen skled ut hele tiden. Jeg testet den i en uke før jeg ga min endelige vurdering.

Jasmina Music, produksjonssjef.

↑ Bæreselen som Vera testet, tok mye av vekten fra armene og skuldrene, men følte ikke helt ferdigutviklet.

TOFTANÄS PAKKETERMINAL

11
produksjonssenheter.

450
medarbeidere.

61
varebiler.

55
egne lastebiler.

34,7 mill.
pakker ble sortert på
terminalen i 2020.

6,5 mill.
pakker distribuert til utle-
veringssteder og mottakere.

POSTNORD SKAL BLI BRANSJELEDEDE

«Det er bare å erkjenne – historisk har vi ikke gjort nok for å skape et bedre arbeidsmiljø på alle områder. Det skal det bli en endring på nå. Det er ikke OK at medarbeidere blir syke eller skadet på jobben. Vi foretar en omstart når det gjelder arbeidsmiljøarbeidet. Fokus ligger ikke bare på det fysiske arbeidsmiljøet. Det handler like mye om likestilling, mangfold og det psykososiale miljøet – og jeg vil legge listen høyt. PostNord skal bli bransjeledende i systematisk arbeidsmiljøarbeid.»

MATHIAS KRÜMMEL, SJEF FOR POSTNORD SVERIGE, OM SATSINGEN PÅ ARBEIDSMILJØET.

→ Varebilsjåfør Vera Nilsson har jobbet i PostNord i drøyt et år. «Det er kjempegøy å møte så mange mennesker, men ganske tøft for kroppen.»

Vera og kollegene bedømmer alle verktøy. På terminalen er det skjemaer der man kan skrive hva som er bra, og hva som ikke er det, og kanskje komme med forslag til hva som kan forbedres.

MAX MALMGREN HAR jobbet som varebilsjåfør siden 2011 og er verneombud på terminalen. Han synes det er fantastisk at arbeidsmiljøet nå står på dagsordenen, men er enig med Vera i at ingen av hjelpemidlene har oppfylt forventningene frem til nå. Max har blant annet testet en elektrisk trappeklatrer.

– Den gjør det enklere når man har en stor levering og skal opp en trapp, men fungerer overhodet ikke hvis man i stedet skal ned. Trappeklatrerne er også relativt tunge. Det er like tungt å løfte dem ut av og inn i bilen som å løfte selve godset. Det kan være nyttig å ha et par stykker på terminalen til bruk i spesielle tilfeller, men ikke en i hver bil.

Det ultimate verktøy ifølge Max er i stedet et planleggingsverktøy. Et der man kan se nøyaktig hva som er sortert ned i burene, og antall kollen til hver kunde.

Max Malmgren, varebilsjåfør.

– Da hadde vi ikke trengt å laste om og flytte så mye rundt på pakkene, fastslår han.

DET ABSOLUTT KULESTE hjelpemiddelet som er testet på Toftanäs, er et eksoskjelett som får den som har det på, til å se ut som noe fra en science fiction-film.

– Man føler seg og ser ut som en robot, men dessverre er det også det eneste positive jeg har å si. Eksoskjelettet er tungt, ubehagelig og varmt. Og klumpete også. Visst får man

hjelp med løftet, men det er svært sjelden vi løfter over 20 kilo i oppsamlingen. Det passer rett og slett ikke i vår virksomhet, sier Anel Hodzic, som er gruppeleder i oppsamlingen på terminalen.

NÅR HAN FÅR spørsmålet om hvordan det perfekte verktøyet ser, ut, svarer han: «Det har vi allerede – kroppen». Han og et par kolleger har utdannet seg til løfteinstruktører. Tanken er at alle ansatte skal få opplæring i løfteteknikk før utgangen av året.

Åsa Holmgren, terminalsjef.

– Forskjellige hjelpemidler kan lette arbeidet, men det absolutt viktigste er å tenke på teknikken, trene kroppen og ta vare på skuldre og rygg. Jeg synes folk er blitt bedre til det i det siste, kanskje fordi vi arbeidsledere maser om det, ler Anel.

Han beskriver stemningen på arbeidsplassen som ekstremt hyggelig og positiv. «Toftanäs er fullt av fightere som gjør sitt beste for å levere hver eneste pakke og tømme huset hver eneste dag.» Terminalsjef Åsa Holmgren er enig.

– Jeg opplever et stort engasjement, spesielt rundt dette spørsmålet. Mange setter pris på å få være med og påvirke, og det gir ringvirkninger, sier Åsa.

SKAL SATSINGEN PÅ arbeidsmiljø lykkes fullt ut, tror Åsa at man også må ta en runde med kunder om vilkårene. Kanskje til og med senke vektgrensene.

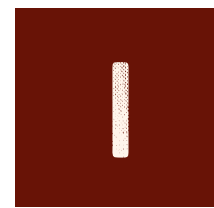
– På kort sikt vil vi kanskje tape i volum, men det vinner vi tilbake i et bedre arbeidsmiljø. Og en image som det bærekraftige logistikkelskapet.

– Faktum er at mange kunder i dag slår sammen to pakker til én tyngre. Kan vi få dem til å slutte med det, vil mye være vunnet. ■

«JEG RØRER GJERNE LITT I GRYTA»

Jeppe Tang Sørensen blåser liv i slumrende relasjoner. «Det er fantastisk å kunne inspirere og få positive reaksjoner.»

I MANGE LAND får du et brev fra kongen eller dronningen når du fyller 100 år. En gratulasjon på fysisk papir. Det er stort. Tenk deg at du i stedet fikk en SMS.

Med en ballong-emoji. Hvordan ville du følt det?

Jeppe Tang Sørensen er ingen konge, men han forstår seg på kundekommunikasjon. Som Account Manager i PostNord Strålfors i København har han begynt å sende fysiske brev til kundene før han ringer dem. Et nytt grep som kundene setter pris på – og som flere av Jeppes kolleger har tatt etter.

– Det er viktig å dele sine erfaringer med kolleger, slik at man kan inspirere hverandre. Jeg liker å strekke ut en hånd til kollegene. Både for å støtte og for å komme med ideer om hvordan man kan gjøre saker og ting annerledes. Og jeg spør også gjerne om råd fra kollegene når noe ikke fungerer som det skal. Det er ingen skam å be om hjelp, sier han.

Jeppe Tang Sørensen

Jobb: Account Manager i PostNord Strålfors, København (Danmark).

Nærmeste kolleger: «Thomas Schroll Jensen, Jimmy Olsen Simonsen og Laila Dolmeyer. De er verdt sin vekt i gull.»

↑ «Kundene skal vite hva de kjøper, og de må få tid til å ta beslutninger. Det gir den beste kundeopplevelsen og det beste resultatet», sier Jeppe Tang Sørensen.

→ **JEPPE LIKER TEMPO.** Det merker man med en gang. Intervjuet gjøres over telefon, men han sitter ikke stille ved skrivebordet for å snakke med oss. Han har i stedet tatt på seg joggeskoene og begitt seg ut på en lengre tur. Hans innstilling til jobben har gjort at kollegene har utnevnt ham til en av arbeidsplassens mest inspirerende medarbeidere.

– Jeg rører gjerne litt i i gryta hvis jeg ser noe vi kan gjøre bedre. Det er spennende å finne nye veier, teste nye ting og utveksle erfaringer med andre.

DA ER DET FLAKS at Jeppe jobber nettopp er å ruske opp. Han har ansvar for en gruppe kunder som har en god, men ganske passiv relasjon til PostNord. De har fått den servicen de vil ha – men utover det har PostNord ikke «plaget» dem.

Men nå er det nye tider. Med Jeppe hjelp ønsker PostNord å bygge en tettere relasjon til de utvalgte kundene. Dette gjennom å aktivt informere dem om hvordan nye initiativer og produkter kan forbedre virksomheten deres. Satsingen er blitt svært godt mottatt av kundene, som består av alt fra mindre håndverksbedrifter til større selskaper.

– Kundene er nysgjerrige på hva vi kan tilby, og interesserte i hva vi kan fortelle dem. De kjøper kanskje ikke noe med det samme, men noen kommer tilbake senere. Jeppe gjør det til en dyd å ikke presse kundene.

– Jeg er ingen selger med stor S. Jeg er nok den mer grundige og rolige typen. Kundene skal vite hva de kjøper, og de må få tid til å ta beslutninger. Det gir den beste kundeopplevelsen og det beste resultatet. Det er min erfaring.

DEN INNSTILLINGEN HAR

også ført til et unikt samarbeid med kollega *Thomas Schroll Jensen*. De fleste selgere har sitt eget kundeområde. Jeppe og Thomas har i stedet valgt å arbeide sammen med en felles gruppe på over 600 kunder.

– Vi er et godt team, og vi kjente hverandre allerede før vi kom til Strålfors. Med en felles kundegruppe blir det ikke noe unødvendig mas om hvem som skal ta hånd

om hvilken kundekontakt. I stedet kan vi glede oss over nye kunder sammen, sier Jeppe.

DET DREIER SEG OM produkter som digitale postkasser, digitale signaturer, fjernutskrifter og automatisering – alt for å forenkle arbeidsrutinene.

– Mange kunder blir glade når vi forteller om de nye mulighetene. Jeg kan ikke huske at noen er blitt sure over at vi har tatt kontakt. Det er fantastisk å kunne inspirere og få positive reaksjoner.

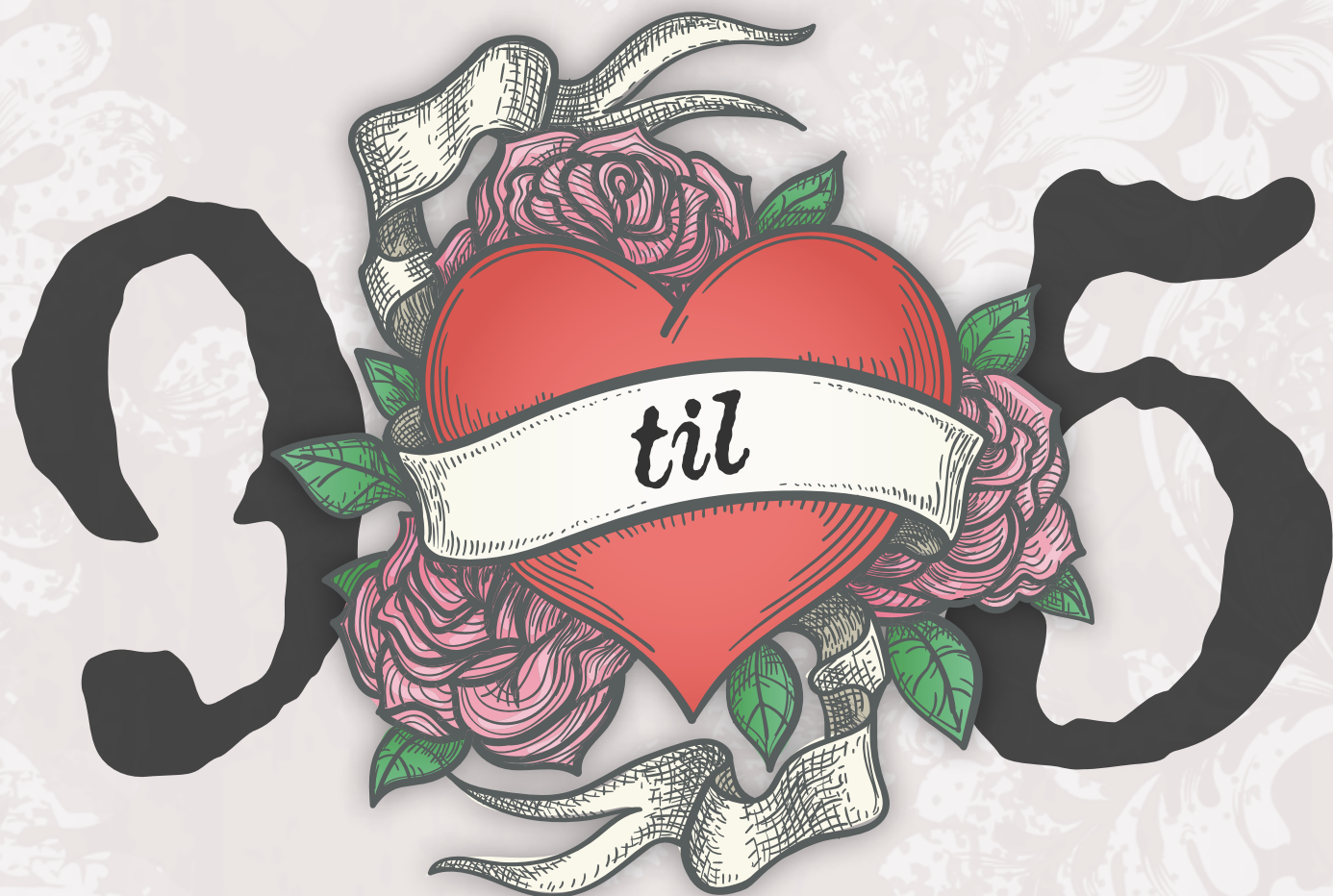
JEPPE ER TILBAKE

ved skrivebordet. Intervjuet er avsluttet, men det er ikke dagens mosjonsøkt.

Skrittelleren skal helst opp i over 15 000 skritt om dagen. Han bruker store deler av fritiden på aktiviteter med barna. Da trenger man friske lunger.

– Jeg går flere runder hver dag. Det renser tankene og holder meg frisk – akkurat som trening og fotball. Det gir energi til både et godt arbeidsliv og et godt familieliv. ■

«JEG LIKER Å STREKKE UT EN HÅND TIL KOLLEGENE.»

For Sara og Johan startet det hele med en dårlig sjekke-
replikk. Marko og Kirsi ble koblet sammen av en sentral-
bordoperatør. Hilde og Espen har PostNord i blodet.
Møt tre par som ikke bare deler livet med hverandre,
men også jobb i PostNord.

→ Sara Georén og Johan Almqvist traff
hverandre i 2011. De bor i Majorna
(Göteborg) med datteren Lo på 2,5
og katten Ulla.

Sara Georén og Johan Almqvist

Jobb: Sara jobber i HR. Johan er postbud, i Göteborg (Sverige)

Nærmeste kolleger:

Sara: «Anna-Karin Kindberg, min venn på jobben. Annika Lundqvist, min Obi-Wan Kenobi i forbindelse med opplæringskoordinering, Gunilla Johansson i HR Direkt, en riktig klippe! Patrik Ågren – synes det er ille at han aldri har sett Babblarna. Uno Asker – for at han tok det så bra da Johan gikk forbi vårt Teams-møte i underbukse.»

Johan: «Linnéa Netz – simply the best. Jonathan Ekelund – det er herlig at han tar alle slitsomme turer, slik at jeg slipper. Johanna Esberg, PostNords største GAIS-supporter. Andreas Berggren, også kjent som *Sälen*, han er kjempeflink, men det tok to år før jeg fant ut hva han egentlig heter. Hasse Nilsson og Urban Olin – may the force be with you.»

«En helt håpløs replikk!»

Da Sara Georén og Johan Almqvist traff hverandre for ti år siden, hadde ingen av dem satt sin fot i PostNord. I dag deler de liv. Og jobb.

S

SARA OG JOHAN

traff hverandre på den ikke helt uvanlige måten – på byen.

– Vi er egentlig ikke noe særlig «utelivsmennesker», men det var på det

stadiet i livet, forteller Johan.

– Jeg var ute med venner på Andra Långgatan i Göteborg og plutselig kom det inn en fyr som så ut som lillebroren til Timo Räisänen, sier Sara.

Journaliststudenten Johan, som overhodet ikke er i slekt med Göteborg-artisten, var ute med sine innebandykompiser fra Skövde. Han fikk øye på Sara i baren.

– Jeg hadde nettopp skrevet under på en kvittering da Johan dukket opp ved siden av meg og sa at jeg hadde samme initialer som søsteren hans, noe som ikke stemmer! En elendig replikk, ler Sara.

Men det funket. De to vennegjengene tilbrakte kvelden sammen. Johan og Sara traff hverandre hver dag i uken som kom, og allerede helgen etter var de et par.

– Jeg tror vi passer så godt sammen fordi vi har de samme verdiene, sier Sara uten å nøle.

– Ja, for egentlig har vi ikke så mange felles interesser, legger Johan til.

«Plutselig kom det inn en fyr som så ut som lillebroren til Timo Räisänen.»

MYE FELLES HAR de imidlertid sørget for å skaffe seg på veien. Leilighet i Majorna i Göteborg, barn, katt – og samme arbeidsgiver i PostNord. Sara jobbet i et bemanningsbyrå som rekrutterte studenter til diverse ekstrajobber, og tipset Johan om å søke jobb i PostNord via dem.

Johan fikk ekstrajobb som postbud. Han trivdes så godt at han la studiene på hylla og ble. Noen år senere ble Sara headhundet til PostNords rekrutteringssenter. Selv om de aldri har jobbet sammen, har de kunnet dra nytte av sin felles arbeidsgiver.

– Fordelen da jeg jobbet med rekruttering, var at jeg kunne spørre Johan om jobben som postbud – hva rollen faktisk innebar. Men nå jobber jeg i HR med utdanning av PostNords 1600 sjefer, forteller Sara.

– Ja, mine sjefer, blant annet, skyter Johan inn.

PÅ SPØRSMÅLET OM det er noe negativt ved å ha samme arbeidsgiver, svarer paret:

– Jeg er ikke det minste interessert i å snakke om jobbing og vil bare være privat når jeg kommer hjem. Sara, derimot, vil ofte snakke jobb hjemme, sier Johan.

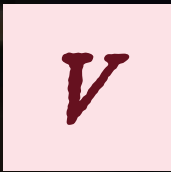
– Jeg har jo en helt annen type jobb enn Johan og kan noen ganger ha behov for å snakke ut, spesielt nå når det har vært mye hjemmekontorjobbing, sier hun.

VERKEN KOLLEGER ELLER venner har kommentert at de har samme arbeidsgiver.

– Men hvis vi for eksempel er på en middag, henvender folk seg alltid til meg med spørsmål om PostNord, selv om det er Sara som egentlig kan mest. Siden jeg er postbud, blir det så tydelig at jeg jobber der. De ser på Sara som en som jobber på kontor. ■

«Vi forstår hverandre»

Hilde og Espen Nielsen har levd sammen i 21 år – og i generasjoner med PostNord.

VED ISFJORDEN, LENGST inne i den vakre Romsdalsfjorden, bor *Hilde og Espen Nielsen* med sine tre barn. Det grå huset er omgitt av majestetiske fjell, og ser du lenge nok, kan veggpanelet etter hvert få et skjær av blått. Dette er nemlig en familie med PostNord i blodet.

– Jeg er født og oppvokst med PostNord. Faren min jobbet i PostNord/Tollpost i hele sitt yrkesaktive liv – 53 år! Et av mine tidligste minner er at jeg var med ham på jobben og kjørte rundt med lekelastebiler på gulvet, forteller Espen.

Snart feirer han selv 30-årsjubileum som ansatt i PostNord.

– Som mange andre ungdommer her i traktene fikk jeg min første jobb i PostNord allerede da jeg gikk på skolen.

DET BESTE MED å jobbe her er alle de fine kollegene. Det er Espen og Hilde enige om. Hilde jobber med regnskap for blant annet Region Nord, avdelingen for produktionsutvikling og kvalitet. Espen er distriktssjef for Åndalsnes som ligger under Region Vest.

– Det er viktig at vi ikke blander kortene. Ellers ville kanskje kollegene tenkt at vi var litt for nære hverandre. I og med at vi ikke jobber i samme avdeling, har vi dessuten mer å snakke om når arbeidsdagen er slutt, sier Hilde.

Når det er stressende på jobben, er det godt å ha en partner som forstår hvordan arbeidsplassen fungerer.

– Når vi har månedsoppgjør, vet Espen at jeg må jobbe lange dager. På samme måte kan jeg vise forståelse når han har mye gods å ta hånd om, sier hun.

HILDE OG ESPEN kjører som regel sammen den korte veien til og fra PostNords kontor i Åndalsnes, men det siste året har Hilde jobbet hjemmefra en dag i uken. Espens jobb regnes som samfunns viktig, så han har vært på plass i Åndalsnes under hele pandemien.

– Det har blitt betydelig mer å gjøre i og med at netthandelen har økt kraftig. Det blir spennende å se om det er en varig endring, sier han.

Paret har en aktiv fritid med stadige oppussingsprosjekter og barn som spiller fotball og håndball.

– Nå har vi vært sammen i 21 år og gift i 15. Vi trives med å jobbe på samme sted, men er glade for at vi ikke støter på hverandre hele tiden. Det er sjelden vi spiser lunsj sammen, men det er alltid hyggelig å kjøre hjem sammen etter jobb og prate om dagen, samtidig som vi planlegger middagen og familiens aktiviteter, sier Hilde.

Om barna velger å følge i foreldrenes fotspor og bli den tredje generasjonen som arbeider i PostNord, gjenstår å se.

– Det får de bestemme selv, men vi har bare positive erfaringer, sier Espen. ■

Hilde og Espen Nielsen

Jobb: Hilde er divisjonscontroller og Espen er distriktssjef i Åndalsnes.

Nærmeste kolleger: Hilde jobber nærmest med Tronn Flittie, Anne Beate B. Ytterli, Taina Selnak, Roy Anders Frilund, Andreas Talstad Heen, Ruth Larshus, Arne Refvik Helle og June Hermansen. Espen jobber mest med Anders Jørpe-land, Geir Tore Gulla, David Magne Vikås, Tone Tøvik og Kjetil Rønning.

Kirsi og Marko Huhtakangas

Jobb: Kirsi arbeider i Order Control-teamet. Markos team har ansvar for den innenlandske og internasjonale stamtrafikken i Åbo (Finland).

Nærmeste kolleger: Markos nærmeste kolleger er Matti Upas, Asko Rahikkala og Saara Lehtinen, Kirsis er Teija Helén, Anna Pietarila og Douglas Dapaah-Agyemang.

«Jeg lot følelsene bestemme»

De jobbet i samme selskap, men på forskjellige steder. Kirsi falt for Markos stemme allerede før de møttes. I dag sitter de på samme kontor.

D

DE HAR DIALEKTEN å takke for alt. Eller en sentralbordoperatør med sans for kjærlighet. Det avhenger av hvordan man ser det.

Marko Huhtakangas ringte ofte til Kirsis kontor med fakturerings-spørsmål. Siden de begge er fra Sastamala og har samme dialekt, koblet sentralbordoperatøren alltid Markos samtaler til Kirsi. Hun falt for Marko og stemmen hans.

Første gang de traff hverandre, var på en jobbfest. Hun tok omsider initiativet og ba ham ut på en kopp kaffe. Fire år senere danset de bryllupsvals.

I dag arbeider ekteparet Huhtakangas på PostNords kontor i Åbo. I forskjellige arbeidsteam, men i samme bygning. Å ha samme arbeidsplass har aldri vært et problem for noen av dem.

– Jeg har aldri sett det som noe negativt at vi er kolleger. Det er ganske hyggelig å vite hvem og hva den andre snakker om, sier Kirsi.

NÅ HAR DE vært sammen i 24 år og har tre felles barn i alderen 11 til 21 år. Kirsi har dessuten en voksen sønn fra tidligere. Hemmeligheten bak det lange ekteskapet er respekt for hverandre, felles verdier og evne til å ikke bekymre seg altfor mye.

DET ER HYGGELIG med små kjærlighets-erklæringer også i hverdagen. Hvis Marko går ut og spiser alene i løpet av arbeidsdagen, hender det at han tar med seg en is tilbake til Kirsi. «Noen ganger kliner vi litt på pauserommet når ingen ser det.»

– Det passer selvfølgelig ikke alle, og jeg har bekjente som ikke vil jobbe på samme sted som partneren. Det avhenger mye av personen, sier Marko og innrømmer at også han i starten tenkte på dette med å ha et forhold til en kollega, men bare en kort stund.

– Deretter lot jeg følelsene bestemme! ■

Slik funker kjærlighet på jobben

KJÆRLIGHET PÅ JOBBen er helt greit. Men det er faktisk noen tommelfingerregler som det er nyttig å ha i bakhodet.

Martina Smedman, HR-direktør i PostNord i Sverige, forklarer:

– Kjærlighet skjer når det skjer,

arbeidsgiveren har ingen synspunkter på det. Men når den ene parten er sjef og den andre er medarbeider i samme avdeling, oppstår det en avhengighetssituasjon. Det er også et problem hvis gruppedynamikken forstyrres av at to personer i gruppen har en relasjon.

Anbefalingen er å kontakte nærmeste sjef hvis du forelsker deg i en kollega.

– Det er sjefens ansvar å sørge for at det ikke oppstår problemer på arbeidsplassen. Ta dialogen med sjefen heller litt for tidlig enn for sent.

HAN MALER MED DATA

Ivan Kjellenberg

Jobb: Systemspecialist i TPL Norrköping (Sverige).

Närmeste kolleger: Jerker Mäntelius, Fedja Imocanin, Richard Nilsson, Mika Ruuth og Björn Spångberg.

Se Ivans jobb!
Følg oss på Instagram
#peoplebypostnord

Ivan Kjellenberg er kunstner. Penselen hans heter Qlik Sense, og fargene hans består av tall og fakta.

RESULTATET SYNS PÅ skjermer over hele PostNord TPLs lokaler i Norrköping (Sverige). Hvor mange pakker må lastes inn i bilen før klokken 14:20? Se på skjermen. Er det riktig temperatur i lokalene der legemidlene plukkes? Se på skjermen.

Der andre ser kolonner, rader, femtall, åttetall og prosenttegn, ser Ivan farger, sirkler, kurver og bilder. Han maler med data.

Innsikten om at ting kan belyses og automatiseres, kom på kontoret da han satt og tok ut rapporter manuelt. Dag etter dag etter dag.

– Men, tenkte jeg, hvorfor skal man sitte og gjøre det samme hver eneste dag? Man burde jo kunne se i systemet direkte. Så jeg koblet meg opp mot en database med min Excel-fil i stedet – og det fungerte mye bedre og lettere enn å hele tiden omformatere den.

Tall har jo den egenskapen. I de riktige hendene kan de belyse, forenkle,

veilede og gjøre en vanskelig arbeidsoppgave lettere å håndtere.

OG DET ER akkurat det Ivan gjør i sin rolle som systemspesialist. Han fikk nyss om programvaren Qlik Sense og overbeviste ledelsen om å få ta et kurs i å bruke den. Nå omgjør han store mengder tall til oversiktlige grafer, rapporter og diagrammer – for at de rette menneskene skal få rett informasjon og slippe å tenke på noe annet enn det som er relevant for dem.

– Jeg bygger de tingene som gjøres automatisk. De som ønsker å se data på en viss måte, får se det automatisk og slipper å ta ut manuelle rapporter.

Kan du gi et eksempel?

– Det er veldig forskjellig. Men det blir mye lager – som ordrer og hvor mye vi har plukket hver dag. Hvis det er rett før lastebilen er klar til avgang, kan vi se hvor mange ordrer vi må plukke før den må dra. Men når vi jobber med legemidler, kan det dreie seg om å overvåke temperaturen eller sørge for at vi har riktig sporbarhet.

Kan man si at du er ekspert på å tydeliggjøre fakta og prosesser?

– Ja, jeg har jo gravd meg ned i det. Det er jo egentlig bare fantasien som setter grenser for hva man kan gjøre med data.

Man kan vise dem hvor, hvordan og når man

vil. Det kan være på folks egne skjermer når de logger inn, eller på en skjerm ute i produksjonen.

DET ER LETT å tenke at slike som Ivan Kjellenberg elsker matte. At han elsker å regne og kalkulere ting. Men sannheten er tvert om, forteller han.

– Nei, jeg orker ikke en gang å dele regningen når jeg er på byen. Det er jo derfor jeg liker dette – man slipper å regne selv. Jo senere man er, desto bedre løsninger blir det, haha!

– Det som gjør det morsomt, er at man ser hvilken forskjell det gjør for folk. De fleste er jo som meg og liker ikke å dele regningen når man er på byen, eller utarbeide rapporter manuelt. Når man har utarbeidet en rapport om hvor mange ordrer vi har plukket på en dag, kan folk fokusere på noe annet enn å utarbeide disse kompliserte dataene. Folk blir kjempeglade. Og det gjør meg glad.

IVAN BRUKER ORDET

«nerd» for å beskrive seg selv. Han har alltid likt forskning og naturvitenskap. På fritiden blir det som regel løpeturer i skogen, utflukter til badeplasser – og Star Trek.

– Jeg har som prosjekt å se alle TV-episodene. Jeg vet ikke en gang hvor mange det er, men jeg startet under pandemien i 2020. Jeg gjetter på at det tar meg et år.

Holder du styr på alle tall i hverdagen din også? Har du laget grafer for hvordan du skal se på Star Trek, eller for løpeturene?

– Haha, nei. Der går det en grense, også for meg. Når jeg løper i skogen, prøver jeg å koble ut alt sånt. Men da jeg gikk et kurs i programvaren Qlik Sense, hadde læreren koblet sammen

Livsmedelsverkets (det svenske mattilsynet) register over inspiserede utesteder med kartet i bilen. Når han skulle kjøpe mat, kunne han sjekke om restauranten hadde fått anmerkninger. Sånne ting er ganske kult. Det finnes en mengde åpne databaser man kan bruke. ■

«Det er bare fantasien som setter grenser for hva man kan gjøre med data.»

Hvorfor trenger bedrifter en strategi?

Ordet strategi betyr «hærførers stilling, krigføring», men er det virkelig krigsplanlegging det dreier seg om? Vi ba Robert Gorosch forklare PostNords strategi.

DE FLESTE BEDRIFTER har en strategi. Pompøse ord som sikrer høyt. Du har kanskje hørt om PostNords visjon «Favorittransportøren i Norden», varemerkeposisjonen «PostNord gjør sitt beste for at det skal være praktisk for meg» eller de strategiske prioriteringene «Best på pakker» og «Leverer en bærekraftig brevvirksomhet».

Men vet du hva de betyr? Og hvordan du skal bruke dem i jobbhverdagen? For det er jo faktisk tanken bak dem.

En som burde kunne forklare dette, er Robert Gorosch, Group Strategy Director i PostNord. Han jobber blant annet med å følge med på forbrukertrender og analysere post- og pakkemarkedet, slik at PostNord satser på de rette tingene.

– Strategi er enkelt forklart evnen til å formulere noen tydelige mål og identifisere hva man må gjøre for å nå dem.

Jaha, men det høres jo ikke så vanskelig ut?

– Nei, det vanskelige er kanskje ikke å fastsette mål, men å ha en logikk for hvorfor de er viktige, og for hvilke aktiviteter som er nødvendig for å nå dem.

Ta for eksempel PostNords visjon «Favorittransportøren i Norden» – hvordan blir man det?

– Det holder jo ikke å si at man vil bli det. Den store jobben er å gjøre visjonen til virkelighet. Betyr

den at vi skal ha størst markedsandel i Norden, eller at vi skal være den best likte leverandøren? sier Robert Gorosch og fortsetter resonnetet:

– Ettersom vi skal bli favorittleverandøren, må vi finne ut hva forbrukerne synes er viktigst og avgjørende for hva de velger. Det kan være alt fra rask levering, hyggelige sjåfører eller stor valgfrihet. Og så må vi skape tjenester som forbrukerne liker. Og sånn går dagene – mål, analyse, aktiviteter, oppfølging.

Hvordan sørger man for at strategien ikke bare er fine ord, men at den finner veien til alle deler av organisasjonen?

– Det er en kjempeutfordring og et område med utviklingspotensial. Vi må bli bedre på å kommunisere ut dette på en enkel måte.

– I bunn og grunn fungerer det slik at konsernstrategien setter rammene for landsstrategiene. Så er det hvert lands jobb å kommunisere ut sin egen strategi og målene på en forståelig måte ved hjelp av artikler og annet informasjonsmaterieell. Men det absolutt viktigste verktøyet er lederne våre. De må spise, sove og leve vår strategi for at vi skal lykkes med den.

Hvor viktig er det at en sjåfører eller et postbud kjenner til PostNords strategi?

– Kjempeviktig! Ta den strategiske prioriteringen «Best på pakker» – under den er det forskjellige aktiviteter som at vi skal være effektive, redusere kostnader og jobbe smart. Hvis den informasjonen ikke når ut til de som faktisk leverer pakkene, vil det ta betydelig lengre tid for oss å nå målene. Den må bli en del av kulturen i PostNord. Derfor er det så viktig at lederne våre snakker om dette på arbeidsplassene. **Hvordan kan man som medarbeider selv bidra til strategien?**

– Alle som er ute i felten, ser mye. Det kan være en rute som bør legges om, eller arbeidsoppgaver som kan løses smartere. Å ha mot til å si fra, ta ansvar og foreslå forbedringer er kjempeviktig.

Har man spørsmål eller tanker om strategien, hvem skal man henvende seg til?

– Du kan selvfølgelig snakke med sjefen din, men du kan også sende en e-post til meg eller noen i ledelsen. Det skal man ikke være redd for.

Noen ganger merker jeg at det fremdeles fins en kultur der vi ikke snakker om problemene våre med hverandre, men det må vi jo kunne gjøre for å løse dem. ■

Robert Gorosch,
Group Strategy
Director i PostNord.

Tuomo går på tå hev for de minste

Få ting får kundene til å smile like bredt som god service. Spesielt hvis det dreier seg om sovende barn.

TUOMO SEPPÄNEN TRANSPORTERER pakker i Brahestad i Norra Österbotten (Finland). Distribusjonsområdet er stort: Han kjører daglig over 300 kilometer – på det meste har han hatt 91 leveringer på én dag. Men å jobbe i et grisgrendt strøk innebærer også visse fordeler:

– Man lærer seg raskt rutinene til de vanlige kundene på et lite sted. Står det en barnevogn utenfor huset, legger jeg som regel pakken ved en annen dør eller på et avtalt sted på gårdsplassen, verandaen eller i boden.

Denne enkle, men vennlige gesten har ikke gått kundene hus forbi. En mottaker skrev i PostNords app: «Det er helt topp at det er samme sjåfør som leverer. Da vet jeg at han ikke kommer til å vekke minstemann!»

– Man sparer litt tid på hvert sted når man har lært seg folks vaner, og besøkene blir raskere og smidigere.

TUOMO HAR KJØRT ut pakker for PostNord siden slutten av 2019. Han forteller at arbeidet innimellom kan være ganske tungt.

– Om vinteren, når det er 30 kuldegrader, skiftende vær og lite lys, er det ikke så morsomt. Kollegene i sør ville sikkert ha blitt forbløffet hvis de ble tvunget til å kjøre under disse forholdene. Men på en eller annen merkelig måte orker man det likevel, og arbeidsdagene går fort.

Tuomo trives godt på jobben, og kanskje kan kundenes positive tilbakemeldinger varme hjertet litt på de aller kaldeste vinterdagene.

– Det er selvfølgelig hyggelig å få slike tilbakemeldinger. Målet er jo å alltid gjøre ting på best mulig måte. ■

ABC@POSTNORD

Er du god på å gi det lille ekstra?
Eller kjenner du noen som er det?
Fortell oss gjerne om det på
peopleby@postnord.com.

Tuomo Seppänen

Jobb: Budbilsjåfør for PostNords transportpartner i Brahestad (Finland).

Nærmeste kolleger: «Hannu Järvelä og Niko Luokkanen. Men også de andre sjåførene og distributørene som han småprater med ved lastingen om morgenen.»

UTENFOR BOKSEN / ÅSA OTTOSSON

KATTE- HELTEN

Det er ikke rart at Åsa Ottosson er områdets helt. Hun reddet livet til to katter. Hun reparerte et knust hjerte. Alt med én og samme strålende idé.

TEKST: SARA MARCZAK FOTO: KRISTOFER LÖNNÅ

← En av kattene som nå har fått et nytt hjem i samme område.

PEOPLE BY POSTNORD

Åsa Ottosson

Jobb: Postbud i Sundsvall (Sverige).

Nærmeste kolleger: «Min mann Anders Ottosson, han er også postbud. Det var sånn vi traff hverandre. Jeg leide en liten leilighet og satt ute og leste da han kom med posten. Vi begynte å snakke sammen. Det viste seg at vi begge liker skogsturer. Ulf Wiik: liker å gå i fjellet, fin stil, god smak. Jörgen Johansson: kul bil, kul fyr. Roger Gröning: still going strong. Micke Holm: står på, tar seg en røyk.»

D

DET SKJER MYE i en bydel i løpet av 20 år. Hus rives og bygges. Mennesker blir født, vokser opp og flytter derfra.

Men det er også mye som består. Som postbudet *Åsa Ottosson*. Hun har delt ut posten i det samme området i Sundsvall i to tiår og har ikke kunnet unngå å bli kjent med de som bor der. Hvis en bydel kan ha et hjerte, er hun en av dem som tilfører det oksygen.

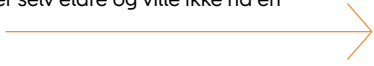
– Det er en utrolig sosial jobb. Noen ganger skulle jeg ønske at jeg hadde mer tid, men det tar jo ikke lange tiden å stoppe og utveksle noen ord. Det kan bety så utrolig mye for folk, noen sier at den beste tiden på dagen er når jeg kommer, sier Åsa.

TIDLIG OM VÅREN I 2021 delte Åsa som vanlig ut post på Södermalm i Sundsvall. Men alt var ikke som vanlig på grunn av pandemien. Bydelens hjerte slo slitt svakere. På brevet til den eldre kvinnen som Åsa pleide å småprate med, sto det plutselig «dødsbo». En nabo fortalte at hun var død som følge av covid-19. En trist Åsa fikk også høre at to av kvinnens fire katter skulle avlives to uker senere. De hadde ikke funnet noe nytt hjem til dem.

– Jeg har selv seks katter og syntes det var helt forferdelig. Både for de stakkars kattene Hasse og Gösta og for den avdøde kvinnen som var en skikkelig dyreelsker og «dagmamma» for flere hunder. Det føltes så feil.

DA KOM HUN på noe. I samme område bodde det en mann som hadde en katt som hadde vært borte i flere måneder. Han hadde fortalt Åsa hvor lei seg han var for det.

Hun ringte ham og fortalte om de to kattene som plutselig sto uten et hjem.

– Jeg sa at du trenger jo ikke å bestemme deg med det samme. Men det gjorde han! Bare noen dager senere flyttet kattene hjem til ham. Han er selv eldre og ville ikke ha en ny kattunge.

↑ Hadde ikke Åsa funnet et nytt hjem til de to kattene, hadde de antakelig havnet hjemme hos henne. «Det var en fare for det. Mannen min har sagt «ingen flere katter nå», men jeg hadde jo ikke kunnet latt dem bli avlivet!»

ÅSA FØLTE SÅ mye med mannen og hans forsvunne katt. En vinter forsvant nemlig en av hennes egne katter en hel måned, men så plutselig en dag var den tilbake. Åsa håper det vil skje her også. Men nå har han selskap mens han venter.

Hvis han hadde sagt nei, hadde du selv forbarmet deg over de to kattene da?

– Ja, det er en fare for det. Mannen min har sagt «ingen flere katter nå», men jeg hadde jo ikke kunnet latt dem bli avlivet! To av kattene mine er omplasseringer, og en av dem er favoritten til mannen min i dag, sier hun og ler.

ÅSA, SOM JO IKKE akkurat var ukjent i området før, har etter denne innsatsen blitt litt av en helt. En annen nabo i området, en journalist i Sundsvalls tidning, laget en reportasje om historien, som ga Åsa enda mer positiv respons. I artikkelen forteller den eldre mannen om livet med sine nye samboere. Om hvordan han måtte hente dem på trappen til den tidligere eieren de

«JEG SMUGTITTET HELE TIDEN PÅ POSTBUDENE I OMRÅDET MITT. JEG SAVNET DEN GAMLE EKSTRA-JOB BEN, DET ER DETTE JEG ALLTID HAR LIKT BEST.»

første dagene, men at han aldri måtte bære dem, de fulgte etter ham.

I dag er de blitt vant til leiligheten hans bare 50 meter fra sitt gamle hjem. Og han fortsetter å holde øynene oppe og håper at den forsvunne katten kommer tilbake.

UNDER PANDEMIEN BLE vi mer ensomme. En del var helt isolerte i hjemmene sine. Noen som jobbet hjemmefra, fortalte Åsa at de var misunnelige på henne. Hun som fikk være ute og bevege seg hele dagen.

Åsa forstår akkurat hva de mener. Hun er selv cand. philol i svensk og nordiske språk, russisk og litteraturvitenskap og vet hvordan det er å ha en skrivebordsjobb.

– Jeg sommerjobbet som postbud da jeg tok høyskoleutdanning. Deretter jobbet jeg blant annet som svensk lærer på videregående og reporter i flere år. Men jeg smugtittet hele tiden på postbudene i området mitt. Jeg savnet den gamle ekstrajobben, det er dette jeg alltid har likt best. ■

Fremtiden er her allerede. Det konstaterte vi i det forrige nummeret av People by PostNord. Men hvordan ser jobben ut om 20 år? Vi spurte fire PostNord-medarbeidere.

TEKST: MICHAEL KIRKEBY, MALIN DAHLBERG, TEA MANNINEN FOTO: MORTEN GERMUND

LISTEN / VISJONER

Fire tanker om **FREMTIDEN**

1. Leverandør av menneskelige behov

«PostNord kan bli navet som reduserer klimaavtrykket»

F

FLORENCE TÖNNÄNG

er selger i Göteborg. Hun startet karrieren som postbud i 1989. Hun hadde ikke tenkt å bli værende spesielt lenge. Men nå har

hun vært hos samme arbeidsgiver i 32 år.

– Jeg trivdes så fantastisk bra sammen med arbeidskameratene og med lagånden. Jeg er blitt værende blant annet fordi jeg har mulighet til å utvikle meg her, skape verdi for kundene og være med på PostNords endringsreise.

FLORENCE'S BILDE AV PostNords fremtid har ikke bare med teknologi å gjøre.

– Jeg er overbevist om at personlig service vil være et konkurransefortrinn i fremtiden. Det er menneskers behov som styrer den teknologiske utviklingen. Ikke tvert om. PostNord er allerede inne på rett spor, men spørsmålet er hvor grensen går? Vi kunne for eksempel hente avfall til gjenvinning, vanne blomstene hos folk som er bortreist, eller ta med nybakt brød til bedrifter som har utkjøring av post.

Miko Liikanen

Jobb: Terminalarbeider hos PostNords transportpartner i Uleåborg (Finland).

Nærmeste kolleger: «Lillebror Niklas Liikanen og hele arbeidslaget på Oulun Autokuljetuksens terminal.»

I SVEITS HAR de allerede postbud som har med seg frukt og grønnsaker til mottakerne. I England er postbud blitt brukt i kampen mot ensomhet hos eldre. Og i Sverige har PostNord gjort tester med både levering i bagasjerom og matkasser foran døren.

– For bare noen år siden var det utenkelig med vaske- eller leksehjelp hjemme. I dag er det stor etterspørsel etter tjenester som gjør hverdagen enklere. Vi sitter på infrastrukturen og har kontakt med alle i hele Sverige.

Hva tror du vi vil se mer av i fremtiden?

– Flere tidsstyrte leveringer med forutsigbarhet. Jeg tror det vil komme tjenester som hjelper oss med mer langsiktige bestillinger, for eksempel julegaver eller påskepynt. Bedriftene kunne produsert produktene på bestilling og slippe å overproducere og dermed bidra til redusert klimaavtrykk. PostNord kan være navet i disse strømmene mellom kundene og holde styr på når, hvor og hvordan leveringene skal skje. ■

Florence Tönnäng

Jobb: Selger i Göteborg (Sverige).

Nærmeste kolleger: Linda Johansson, Mats Hedlund, Peter Stiernspetz, Lena Ahlert, Suzanne Ax, Henrik Corin, Hans Högdin, Bengt Löf, Ann-Kristin Prim og Johan Parmfjord.

2. Roboter og Google-briller

«Jeg tror mye av arbeidet blir digitalisert»

M

MIKO LIIKANEN har arbeidet like lenge i PostNord som Oulun Autokuljetus Oy har vært PostNords transportpartner. Det vil si fra november 2019.

Nattskiftet på terminalen i

Uleåborg består hovedsakelig av pakkesortering, et fysisk arbeid. Men det blir det en endring på i fremtiden, tror Miko.

– Hvis vi tenker oss frem til 2050, er dette arbeidet i stor grad digitalisert, og pakkesorteringen skjer helt automatisk. Jeg tror ikke at man lenger bærer pakkene fra et sted til et annet, men at det skjer ved hjelp av automatikk og roboter.

– Og det hadde ikke vært dumt med et par av de smarte brillene fra Google. Ved hjelp av dem kan man se hvor pakken er, og hvor den er på vei.

Hvordan tror du at pakkene transporteres om 30 år?

– Antakelig i biler, sier Miko og fortsetter: – Men kanskje bilene da kan fly? Ingen har påstått at bilene bare ferdes på veier, sier han og ler.

– Eller teleportering! Det hadde vært enda stiligere. Hvis alle hadde en egen teleporteringsmaskin, kunne pakkene bli sendt fra et sted til et annet på samme måte som e-post i dag. ■

3. Teleportering og 3D-printede pakker

«Teleportering hadde vært den ultimate måten å levere post på»

N

DA DAVID JUAN MØBJERG Frost var liten, levde familien en stund blant urbefolkningen i Argentina. Der lærte han at teknologi kan gjøre en stor og positiv

forskjell for folk – men også at man skal skynde seg langsomt hvis alle skal kunne henge med.

I DAG, 37 ÅR gammel, bor David i Århus med kone og tre barn. Han arbeider som infrastrukturdesigner for PostNords digitale plattformer, for eksempel den appen som alle postbudene bruker. Det er en helt annen verden – men han har fremdeles med seg lærdommen fra barndommen.

– Jeg begynte å programmere da jeg var 11 år, og har alltid vært fascinert av IT og teknologi. Jeg sluttet å telle hvor mange programmeringsspråk jeg kan, da jeg kom til 23. Men jeg er også veldig klar over at selv om man *kan* gjøre alt, betyr det ikke at man *må* gjøre alt. Og man skal definitivt ikke gå for fort frem.

– PostNord kunne ha utviklet et system der droner flyr rundt med pakker – litt sånn som Amazon gjør. Men verken vi eller kundene våre er klare for det ennå. Folk ville antagelig bare blitt redde – og det er heller ikke der behovet er i dag.

PÅ KORT SIKT handler det heller om å utvikle hjelpemidler som kan redusere den daglige arbeidsbyrden for postbudene. Teknologi som gjør at de kan utføre sine oppgaver på en smidigere måte.

– Innen fem år er det ikke urealistisk at vi kommer til å bruke AR (Augmented Reality) for å hjelpe postbudene. Ved hjelp av spesielle briller kan de automatisk se all den informasjonen de trenger på ruten, og kanskje samtidig styre et lite automatisert kjøretøy som kan løfte de tunge pakkene – det er mange muligheter.

Og på lengre sikt?

– Ja, vi har vel alle fantasert om teleportering. Det må være den ultimate måten å levere post på! Og hvem vet – om 20 år får vi kanskje ikke pakker lenger, men patroner til vår 3D-skriver, slik at vi kan skrive ut pakken. Det er en spennende teknologi. Jeg har selv hatt fire 3D-skrivere hjemme en stund, så for barna mine er det allerede noe helt naturlig. ■

David Juan Møbjerg Frost

Jobb: Infrastrukturdesigner i Århus (Danmark).

Nærmeste kolleger: Martin Norling, Bo Seiffert, Nikolaj Settnes, Sidsel Holm Larsen, Kelvin Luong, Christian Glad Filtenborg, Jens Thomsen, Helle Vendeltorp-Pommer og Lene Rosenkrantz.

Kaja Kvam Jensen

Jobb: Teamleder i kundeservice i Oslo.

Nærmeste kolleger: Mats Lekman, Ranier Bautista, Maria Mossestad, Younes Azouggarh og Jacob Nelson.

4. Fleksibel hjemlevering med ellastebiler

«Alt blir mer automatisert»

K

KAJA KVAM JENSEN er teamleder i kundeservice i Oslo. Hun har store forhåpninger til fremtiden for arbeidsplassen sin:

– Vi er et av Norges beste kundesentre når det gjelder servicenivå. Mye er likt som i dag, men med enklere løsninger på tekniske problemer, slik at antallet henvendelser om hjelp blir færre.

Hun ser for seg hvordan digitaliseringen og automatiseringen av både kjøretøy og tjenester skaper nye muligheter og færre feil.

– Om 15–20 år har vi utviklet oss enormt digitalt og tilbyr innovative løsninger. Alt er mer automatisert, og pakkene kjøres ut med ellastebiler.

– Fel i utsendelsene fanges opp automatisk av systemet, og det kommer til å bli mulig å avtale et nøyaktig tidspunkt for hjemleveringer.

Hva synes du at PostNord burde gjøre i fremtiden?

– Roboter er et stort og nytenkende skritt. ■

Herre over kinomørket

Jens Ejnar Iversen driver Brørup Bio – den dramatiske pulsen i den jyske småbyen. – Kinoen betyr mye for samfunnet, sier han.

A

Å JOBBE I PostNord er å jobbe med mennesker. Som hjelper og tilrettelegger. Fra den store bedriftskunden til hjemlevering til

90-åringen i det lille huset på fjellet. Kanskje er det også derfor *Jens Ejnar Iversen* – konsulent i Retail-avdelingen i Fredericia – driver en lokal kino på fritiden. Ja, bortsett fra at han elsker film, selvfølgelig.

– Kinoen betyr mye for samfunnet. Derfor prøver vi også å gjøre den til et lite kulturhus, der vi ikke bare viser film, men også arrangerer forelesninger, musikkarrangementer og quizkvelder, sier han.

DA DEN LOKALE kinoen i Brørup manglet filmoperatører i 2002, steg Jens Ejnar inn – på oppfordring fra lillebroren. I starten handlet det om å kjøpe de store rullene med 35 mm film, skjøte filmremser og bytte spoler. Siden da har utviklingen gått raskt. Både for filmteknologien og for Jens Ejnars oppdrag. De gamle filmrullene er byttet ut med datamaskiner og digital teknologi. Jens Ejnar ble innvalgt i styret og ble senere styreleder.

– I dag har jeg det overordnede ansvaret for kinoen og for den tekniske siden av virksomheten. Men når jeg har

vakt, selger jeg også billetter, viser de besøkende til plassene sine og trykker på knappene som starter filmen. Vi som driver kinoen, arbeider godt sammen, og det er det som gjør det morsomt.

MEN DET ER ikke en liten oppgave. De vil helst fylle de 144 plassene, ti ganger i uken. Over 100 frivillige hjelper til. De vet også at innsatsen bidrar til å styrke samholdet og fellesskapet i Brørup med sine rundt 4500 innbyggere.

Hvor mange filmer rekker du å se når du bruker tolv timer i uken på å drive en kino?

– Jeg prøver å se så mange som mulig, men det blir nok bare 30–40 i året. Og mange av dem er via strømming, ler Jens Ejnar.

KINOEN ER USLÅELIG med den mørke salen, store skjermen og høye lyd kvaliteten. Men det er ikke et must for Jens Ejnar å se all film på kino. Kanskje skyldes det at han har en forkjærlighet for regissører som ikke nødvendigvis tiltrekker seg et stort publikum. Stanley Kubrick og David Lynch er to av favorittene.

– De er gode på å skape en stemning som virkelig gjør inntrykk. Det er en av de tingene som er viktig for meg – at filmen kan bygge opp en stemning og beholde den. ■

Jens Ejnars tre favoritter

1 2001: A Space Odyssey
«Fra den ikoniske introen til den like ikoniske slutten består filmen av fantastiske bilder og fantastisk lyd. Bør oppleves på så stort lerret som mulig.»

2 Das Boot
«Fanger atmosfæren og klaustrofobien i en ubåt på en fantastisk måte. Den nedtonede musikken bidrar til å underbygge stemningen gjennom hele filmen.»

3 Monty Python and the Holy Grail
«Filmen er en eneste lang rekke av vanvittige sketsjer. Den viser Monty Python fra deres absolutt beste side.»

Jens Ejnar Iversen

Jobb: Konsulent i Retail-afdelingen i Fredericia (Danmark).

Nærmeste kolleger: Kit Mathiasen, Trine Klink Pedersen, Carsten Dahl, Puvi Panchalingam, Peter Petersen og Flemming Wollbrink.

Se film fra kinosalen!
Følg oss på Instagram
#peoplebypostnord

PÅ DEN ANNEN SIDE / ELGANGREPET

«Det er som en scene fra Haisommer»

Ulf Jakobsson havnet bokstavelig talt øye mot øye med 600 kilo mørkebrunt raseri.

– **DET ER EN** helt ekstraordinær historie, sier landpostbud *Ulf Jakobsson*.

En anelse fascinasjon og sjokk kan spores i hans ellers rolige norrländske dialekt. Han snakker om den mystiske elgen. Den som var ute etter bråk.

– Det er vanlig å treffe på elg langs veien. Om vinteren er det til og med nesten uvanlig å ikke se elg. De pleier å bykse raskt over brøytekanten og forsvinne inn i skogen. Men ikke denne.

DET VAR EN DAG i mars 2021. Ulf kjørte den lange strekningen mellom Finnberg og Södra Mensträsk i Västerbotten (Sverige). Det eneste man passerer der, er enslige gårder. Plutselig står det en elg midt i

veien. Det er som sagt ikke uvanlig. Det fins tross alt like mange elg i Sverige som det bor folk i Malmö, altså rundt 350 000.

– Elgen snur seg, ser på meg og begynner å gå langs veien. Jeg har ikke noe annet valg enn å kjøre sakte et stykke bak den. Det er litt isete, og den går forsiktig, ramler nesten innimellom.

Slik holder det på i en kilometer. Ulf begynner å føle seg litt stresset, men prøver å holde seg rolig. Til slutt stopper elgen i veikanten, og Ulf prøver å smyge seg forbi.

– Det ser helt greit ut i starten, og jeg begynner å kjøre sakte forbi. Da, helt plutselig, er det som om lynet slår ned i elgen!

EN ELG KAN løpe i 60 km/t. Og nå går rundt 600 kilo mørkebrunt

raseri til angrep! Den skaller til bilens frontrute med voldsom kraft. Heldigvis mister elgoksene hornene om vinteren, og på denne hadde bare små knopper rullet å vokse ut igjen. Likevel sprekker ruten.

Det er som en scene fra filmen *Haisommer*. Du vet – når haien trykker hodet opp gjennom båten. Elgens hode blir værende på frontruten en stund. Man ser det store øyet stirre på en – 30 centimeter unna.

ULF SKULLE DELE ut posten som vanlig, men befinner seg nå i en blindvei med skogens konge. Og det er ikke over. Elgoksen reiser seg på bakbeina og slår frambeina mot frontruten. Det flyr splinter inn i bilen.

– Jeg begynner å få et lite

adrenalinrush. Men så slutter den like plutselig som den begynte og trekker seg litt bort fra bilen.

ULF KJØRER OMTRENT 75 meter. Han stopper for å se om elgen er skadd, men den hopper inn i skogen. Frontruten er svært skadet, men den holder så vidt. Ulf må kjøre sakte, slik at den ikke faller inn i bilen.

– Litt senere fortalte en kollega at elgen var på veien igjen. Men da hoppet den bort med det samme.

– Jeg kan bare spekulere i hvorfor den gjorde som den gjorde, men det hadde kommet mye snø. Den ble antakelig stresset av at den hadde problemer med å komme seg over brøytekanten og inn i skogen.

ROBERT LÅNGSTRÖM

ULTRA ALL THE WAY.

CTM Ultra is a new-generation running shoe that truly puts the ultra in distance. Performing and responding at varying distances and surfaces as well as being amazingly durable yet lightweight, these shoes enable you to pile up the miles on gravel, trail and asphalt. This is for you who have chosen to go all the way.

Get it now at craftsportswear.com

CRAFT

En aktiv fritid

postnordplus.com

Book våre fjellhytter med PostNord-rabatt:

Sälenhornet Resort i Stöten i Sälenfjället
Fjällhornet Resort i Ljungdalen

A hiker with a large red backpack is walking on a snowy path. The hiker is wearing a blue jacket, dark pants, and sunglasses. The background shows a snowy mountain range under a clear blue sky, with evergreen trees in the foreground.

postnord